DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 202. | Sobota, 13 (25) Września. | 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. - Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487, jak i w innych miejskich kantorach.—Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8;—półrocznie rsr. 4;— kwartalnie rs. 2;—miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5;—w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10;—półrocznie rsr. 5; -kwartalnie rsr. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6; za 2-krotne kop. 9; za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą 3 miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. - Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia *tegoż samego dnia*, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9 z rana.—Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12 do 1 po południu.

PRENUMERATA NA DZIENNIK WARSZAWSKI

Dziennik Warszawski w czwartym kwartale wychodzić będzie, według tego samego programu, i w takich samych warunkach, jak w kwartale trzecim.

Prenumerata miejscowa zostaje na kwartał IV-ty taż sama co w kwartale poprzednim, a mianowicie:

bez rozsyłania:

na rok . . . . . rs. 8 —
„ 6 miesięcy . „ 4 —
„ 3 miesiące . „ 2 —
„ 1 miesiąc . „ — k. 67

Za odsyłanie do domu, dopłaca się miesięcznie kopiejek 5.

Prenumerata prowincjonalna przyjmowaną będzie tylko w Warszawskiej Ekspedycji Gazet, w Kantorze Głównym Dyrekcji obu Dzienników w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 487, oraz na prowincji we wszystkich Urzędach Pocztowych (Kantorach) w guberniach Królestwa Polskiego **roczna, półroczna i kwartalna**; wynosi ona:

na rok . . . . rs. 10.
„ 6 miesięcy . „ 5
„ 3 miesiące . „ 2 k. 50.

W kantorze głównym Dyrekcji obu Dzienników, obok powyżej wymienionych terminów, przyjmuje się prenumerata i na jeden miesiąc po cenie rs. 1 k. 17, na dwa miesiące rs. 1 k. 84,—a to z powodu zniesienia przez Zarząd pocztowy w r. b. przesyłki pod opaskami.

Pp. Prenumeratorowie zamiejscowi pragnący prenumerować Dziennik w Kantorze Głównym Dyrekcji, raczą nadsyłać wszelką prenumeratę na termin żądany wprost do Dyrekcji *franco*, **z wyraźnem wypisaniem adresu.**

Ostrzegamy pp. prenumeratorów zamiejscowych że jeżeli pragną nie doznać przerwy w otrzymaniu Dziennika, powinni o ile można najwcześniej dopełnić przesyłki pieniędzy.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 13 (25) Września.

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA TELEGRAFICZNA PRZEJRZANA W WIEDNIU 21 LIPCA 1868 R.

(Dokończenie *).

Rozdział IV. *O międzynarodowych obrachunkach.* Art. 54. Wysokie umawiające się strony obowiązują się prowadzić rachunki co do otrzymanej przez nie zapłaty. Frank przyjmuje się za jedność monetarną przy układaniu międzynarodowych rachunków. Opłata za kopje depesz, doręczone według adresu i za wysłanie depesz na bok od stacij telegrnficznych, przechodzi na korzyść tego państwa, w którem zrobione były te kopje lub odbywało się przesłanie. Każde państwo, zapisuje na kredyt sąsiedniego z nim państwo opłatę za wszystkie przesłane przezeń temu ostatniemu depesze, o ile takowej przypada od granicy tych dwóch państw, do miejsca przeznaczenia. W kształcie wyjątku od poprzedzającego punkta, państwo przesyłające depeszę semaforyczną otrzymaną z morza, zapisuje na dług sąsiedniego z niem państwa część opłaty przypadającą za odległość od miejsca wyprawienia do wspólnej granicy obydwóch państw. Likwidacja końcowych taks może odbywać się bezpośrednio pomiędzy państwami krańcowemi, po poprzedniem porozumieniu się ich pomiędzy sobą i z państwami pośredniemi. Pomiędzy państwami europejskiemi opłata za przesłanie depesz, oznacza się według liczby depesz, które przeszły granicę, nie przyjmując w rachubę liczby wyrazów w depeszach i różnych rodzajów opłaty dodatkowej. Działy, przypa-

(*) Patrz *Dzien. Warsz.* Nr. 188 199 i 200.

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Caboriau.

CZĘŚĆ DRUGA.

TAJEMNICA RODZINY DE CHAMPDOCE.

XXII.

(Patrz Nr. od 259 z r. z. do 201).

— Żartujesz?...

— Mówię zupełnie serjo. Bądź pewnym, że ojciec o tyle tylko okaże się łaskawym dla pana, o ile przyrzeczesz mu zupełną poprawę w postępowaniu na przyszłość.

— Oh! Jeżeli idzie tylko o przyrzeczenie... gotów iestem na wszystko.

— Bardzo wierzę! Lecz ojciec pański nie poprzestanie już na gołosłownych obietnicach i zażąda odpowiednich rękojmi...

Gaston ostygł w uniesieniu radości, usłyszawszy te wyrazy.

— Jakto? żąda rękojmi... zawołał.— Znajduję to śmiesznem! Czyliż mu nie dość na mojem słowie?.. Jakiej-że rękojmi żąda szanowny papa dobrodziej?

— Ja nie wiem, kochany panie Gastonie. Sam pan musisz ją wynaleźć, a ja tylko podejmuję się przedstawić twoją myśl ojcu. Jeżeli będzie rozsądną i uczciwą,—przyjmie ją—ręczę za to!

— Ah! ah! Pokazuje się więc, że pan możesz robić z ojcem wszystko co ci się podoba?..

— Nie ze wszystkiem... wszelako, mam nad jego umysłem wpływ niejaki, jak to pan sam zauważyłeś — na dowód tego powiem panu, że uzyskałem od niego pieniądze potrzebne na wykupienie owych weksli...

— Verminette'a?

— Tak sądzę... Mówię o tych, które pan podpisałeś... za kogoś...

Oczy zdechlaczka, zajaśniały żywą radością—pomimo bowiem okazywanej pozornie obojętności, myśl o tych wekslach, które w razie niezapłacenia ich na termin, mogły go zaprowadzić daleko... truła go okropnie.

— Jakto? zawołał—więc papa zgodził się już na otworzenie szkatuły?... Wyborny interes! Dawaj pan te pieniądze! dawaj czemprędzej!

Lecz Andrzej wstrząsnął głową z uśmiechem ironicznym i rzekł:

— Bardzo przepraszam! nie pozwolono mi oddawać panu do rąk tych pieniędzy, lecz wymienić je na weksle,—pod tym względem rozkaz ojca był jasny...— Lecz jeżeli masz pan czas obecnie, możemy udać się natychmiast wykupić owe papiery...

Gaston skrzywił się nieco.

— Doprawdy, — to głupio! zawołał. Piękne mi zaufanie!... Ah! papa dobrodziej jest przezornym staruszkiem, jak twierdzi Augustyn... Lecz, dodał po chwili namysłu, cóż czynić? trzeba korzystać z sposobności... Zaczekaj pan chwilkę—wezmę palto i zejdę natychmiast.

Jakoż za mały kwadrans, Gaston ustrojony pięknie, powrócił na podwórze.

— Idziemy na ulicę Świętej Anny, rzekł ujmując ramię Andrzeja... gdyż pójdziemy pieszo... nie prawdaż...

W istocie, pan Izydor Verminet trzymał swój „kantor społeczny”, jak go nazywały reklamy, przy ulicy św. Anny—był on samowładnym dyrektorem tego bióra, które inaczej jeszcze nazywało się „towarzystwem wzajemnej wypłaty”.

Dom w którym mieściło się to szanowne towarzystwo, był tak brudny, zniszczony i odarty z tynku—okna w nim pokryte były tak gęstą siecią pajęczyn a schody takim pokładem błota, że ludzie przechodzący tamtędy spojrzawszy na dom i na szyld zawieszony nad jego bramą, wzruszali ramionami zapytując się mimowolnie: jaki u djabła przemysł w tak brudnem miejscu się kryje?

Jakoż niełatwo byłoby oznaczyć ściśle rodzaj przemysłu Verminetta!

W prospektach jego napisane było, że „towarzystwo wzajemnej wypłaty” założone było na to jedynie, ażeby wyrabiać kredyt tym którzy go stracili i dostarczać pieniędzy takim, którzy ich nie mają.

Zasada niezmiernie wzniosła i filantropijna lecz

dające sąsiedniemu i każdemu z następnych państw, oznaczają się za pomocą średnich proporcij, ustanowionych za wzajemnem ich porozumieniem się. Art. 55. Otrzymana opłata za naprzód zapłacone odpowiedzi i zawiadomienia o doręczeniu depesz, zalicza się przez zarząd, który pobrał opłatę, na korzyść zarządu adresowego, ponieważ depesze odpowiadające i zawiadomienia o doręczeniu włączają się do rachunku, jak zwykłe depesze przesłane ze stacji adresowej. Art. 56. Jeżeli jakakolwiek depesza przesłaną została nie tą drogą, po której obliczona została za nią opłata, to dodatkowa opłata powinna być zaliczona na rachunek tej władzy telegraficznej, która zmieniła kierunek. Art. 57. Wzajemne obrachunki powinny być układane po upływie każdego miesiąca. Porównawczy obrachunek i zapłata według niego będą się odbywały po upływie każdego kwartału. Art. 58. Wypłata przypadająca według obrachunku porównawczego, państwu kredytującemu, dokonywa się frankami w monecie brzęczącej.

Rozdział V. *Ogólne postanowienia.* Oddział 1. Art. 59. Postanowienia niniejszej konwencji co się tyczy szczegółów międzynarodowej służby telegraficznej, uzupełnia ogólna instrukcja, która ma być ułożona za porozumieniem się pomiędzy zarządami telegraficznemi, umawiających się państw. Przepisy zawarte w tej instrukcji, wchodzą w wykonanie jednocześnie z niniejszą konwencją i mogą być w każdym razie zmieniane, za wspólną zgodą wspomnionych zarządów. Art. 60. W razie jeżeli wynikną nieporozumienia w tłomaczeniu znaczenia jednego z głównych postanowień konwencji, zarząd telegraficzny tego państwa, w granicach którego była ostatnia konwencja, zwoła, na żądanie jednego lub kilku zarządów, osobną komisję z pełnomocników państw umawiających się i wyznaczy miejsce jej zebrania się. Komisja ta rozstrzygnie wątpliwą kwestję. Jej decyzje będą miały dla zarządów, które nie uznały za potrzebne wysłać swych przedstawicieli, taką samą moc, jak gdyby takowi brali udział w zebraniu. Art. 61. Wybrany przez konferencję zarząd telegraficzny, przedsięweźmie środki niezbędne dla tego, żeby w celu ogólnego pożytku ułatwić wykonanie i zastosowanie postanowień konwencji. Dla tego zarząd ten utworzy osobną władzę pod nazwą: „międzynarodowy sekretarjat zarządów telegraficznych,” która będzie działała pod jego kierunkiem i będzie utrzymywana wspólnym kosztem wszystkich zarządów umawiających się państw; obowiązki tego sekretarjatu oznaczają się jak następuje: będzie on zbierał wiadomości dotyczące międzynarodowej służby telegraficznej, układał taryfy, układał ogólną statystykę, roztrząsał przedstawiane mu kwestje, mające powszechne pożyteczne znaczenie i wydawał dziennik telegraficzny w języku francuzkim. Wszystkie te dane, sekretarjat obowiązany jest rozsyłać zarządom umawiających się państw. Będzie badał wszystkie żądania zmian w instrukcji służby międzynarodowej, i po otrzymaniu ogólnej zgody zarządów, będzie podawał, w swoim czasie, do wiadomości powszechnej te zmiany, które zostaną przyjęte. Art. 62. Niniejsza konwencja będzie podlegała perjodycznemu przeglądaniu, w którem będą uczestniczyli przedstawiciele wszystkich państw w niej uczestniczących. W tym celu, w stolicy każdego z umawiających się państw, po kolei będą wyznaczane konferencje pomiędzy przedstawicielami tych państw. Pierwsza konferencja wyznacza się w 1871 r. we Florencji. Art. 63. Francuzka dyrekcja telegraficzna ułoży i wyda urzędową mapę komunikacij telegraficznych. Mapa ta perjodycznie będzie rewidowana.

Oddział 2. O szczególnych prawach umawiających się państw. Art. 64. Wysokie umawiające się strony, wzajemnie zastrzegają sobie prawo zawierania z sobą osobnych umów wszelkiego rodzaju w przedmiotach służby telegraficznej, nie dotyczących ogólnych interesów wszystkich innych państw, a mianowicie: co do układania taryf; prowadzenia rachunków; wprowadzenia w użycie osobnych aparatów lub specjalnych słowników pomiędzy oznaczonemi punktami i na pewne wypadki; zastosowania systemu marek telegraficznych; przesyłania pieniężnych sum telegrafem; sposobu poboru opłat przez stacje adresowe; sposobu doręczania depesz według przeznaczenia; wzajemnego zniesienia opłaty za przesyłanie depesz pocztą; przesyłania depesz śladem adresanta po za granice oznaczone w art. 28; zaliczenia do bezpłatnej korespondencji służbowej depesz meteorologicznych i w innych przedmiotach, dotyczących ogólnego pożytku.

Oddział 3. O przystąpieniu innych państw do konwencji. Art. 65. Państwom nieuczestniczącym w zawarciu niniejszej konwencji zastrzega się prawo przystąpienia do niej, po oznajmieniu przez nie życzenia w tym względzie. O takiem przystąpieniu do konwencji powinno być komunikowane drogą dyplomatyczną temu z umawiających się państw, w granicach którego była ostatnia konferencja; to zaś państwo obowiązane jest zawiadomić o tem wszystkie inne państwa. Państwo które przystąpiło do konwencji obowiązane jest przyjąć wszystkie jej warunki i będzie uczestniczyło we wszystkich przedstawianych przez nią korzyściach. Jednakże umawiające się strony zachowują prawo nierozciągania korzyści zniżonej taryfy na te państwa, które, pragnąc przystąpić do konwencji, nie obniżą swych taryf w dostatecznym rozmiarze. Art. 66. Wysokie umawiające się strony obowiązują się, w miarę możności, rozciągnąć postanowienia niniejszej konwencji na kompanje posiadające koncesje na urządzenie powietrznych lub podwodnych telegrafów, również w razie potrzeby wejść w układy z istniejącemi już kompanjami, o wzajemne obniżenie taryf. Kompanje te będą dopuszczane do udziału w korzyściach niniejszej konwencji, po przyjęciu przez nie wszystkich obowiązujących jej postanowień i po przedwczesnem oznajmieniu o tem przez te państwa, które nadały koncesje. Oznajmienie to nastąpi drogą wskazaną w drugim punkcie poprzedzającego artykułu. Ograniczenie wymienione w końcu tegoż artykułu, stosuje się do prywatnych telegrafów, których taryfa nie będzie obniżona w takim rozmiarze, który przez właściwe państwa będzie uznany za dostateczny. Do międzynarodowej taryfy w żadnym razie nie będą włączały się stacje telegraficzne znajdujące się na stałym lądzie umawiających się państw lub tych które przystąpiły do konwencji, należące do kompanij kolei żelaznych lub innych prywatnych instytucij, jeżeli według taryf tych stacij należy pobierać opłatę dodatkową. Art. 67. Przy otwarciu stosunków telegraficznych z państwami, które nie przystąpiły do konwencji lub z instytucjami prywatnemi, które nie przyjęły obowiązkowych służbowych postanowień niniejszej konwencji, postanowienia te stosują się bez żadnej zmiany do korespondencji na drodze jej przechodzenia po linjach państw umawiających się lub które przystąpiły do konwencji. Opłata ta, która powinna koniecznie stanowić iloczyn jednostkowej opłaty, oznaczonej przez konwencyjne taryfy, dodaje się do opłaty przypadającej zarządom nie uczestniczącym w konwencji.

Na zaświadczenie czego, pełnomocnicy podpisali niniejszy akt i przyłożyli swe pieczęcie herbowe.

Dan w Wiedniu, 21 lipca 1868 r.

(M. P.) V. Chauvin, jeneralny dyrektor telegrafów północnych Niemiec.

(M. P.) Hrabia Szechenyi, radca dworu przy cesarsko-królewskiem ministerstwie spraw zagranicznych.

(M. P.) Brunner, dyrektor c.-k. telegrafów.

(M. P.) Takacs, radca królewsko-węgierskiego ministerstwa.

(M. P.) Zimmer, tajny radca, dyrektor dróg komunikacji wielkiego księstwa badeńskiego.

(M. P.) Schwerd, inspektor telegrafów.

(M. P.) Gumbart, radca głównej dyrekcji dróg komunikacji, dyrektor bawarskich telegrafów.

(M. P.) Fassiaux, dyrektor jeneralny zarządu belgickich kolei żelaznych, poczt i telegrafów.

(M. P.) Vinchent, naczelny inżynier, dyrektor telegrafów królestwa belgickiego.

(M. P.) Faber, dyrektor duńskizh telegrafów.

(M. P.) L. M. de Tornos, delegowany Hiszpanji.

(M. P.) K. Jagerschmidt, poddyrektor w ministerstwie spraw zagranicznych we Francji.

(M. P.) Hrabia Durckheim, jeneralny inspektor linij telegraficznych (we Francji).

(M. P.) F. Goldsmid, podpułkownik, naczelny inżynier telegrafów indo-europejskich.

(M. P.) G. Glover, podpułkownik inżynierji, były dyrektor jeneralny telegrafów wschodnio-indyjskich.

(M. P.) Temistokles Metaksa, jeneralny konsul grecki.

(M. P.) Ernest d'Amico, dyrektor jeneralny telegrafów włoskich.

(M. P.) Kaw. Ferd. Schaeter, delegowany wielkiego księstwa luxemburgskiego.

(M. P.) K. Nielsen, naczelny dyrektor telegrafów norwegskich.

(M. P.) Staring, referendarz w ministerstwie spraw wewnętrznych, zawiadujący zarządem niderlandzkich telegrafów.

(M. P.) K. Lüders, tajny radca, delegowany rządu perskiego.

(M. P.) V. Evaristo de Rego, pomocnik jeneralnej dyrekcji potugalskich telegrafów.

(M. P.) Jan J. Falcoiano, jeneralny dyrektor poczt i telegrafów (w księstwach naddunajskich).

---

zdająca się być niepodobną do wykonania lub przynajmniej nadzwyczaj trudną!

A jednakże, sposób prowadzenia interesów pana Verminetta, który on nazywał swoim systemem finansowym—był pardzo prosty:

Jeżeli naprzykład, zgłosił się do niego kupiec nieszczęśliwy, zrujnowany, w wigilję ogłoszenia bankructwa, Verminette pociesza go, uspakaja, każe mu podpisać weksle na sumę jakiej od „towarzystwa" potrzebuje i daje mu za nie.. inne znowu weksle podobnej wartości, tak pod względem sumy jak i podpisu...

Jest to więc rzeczywiście towarzystwo, nie tylko wzajemnej lecz i platonicznej nawet wypłaty! Do takiego zrujnowanego interesanta p. Verminette odzywa się zwykle:

— Nie możesz pan dostać pieniędzy na twój własny weksel—oto masz inny, który sprzedasz tak łatwo jak czyste złoto w sztabach, jak bilety bankowe!

A za tę przysługę tak ważną, pobiera od każdego interesanta dwa od sta procentu komisowego ale już płaconego gotówką...

Tym którzy nie zadawalniają się jednym na wekslach podpisem, daje ich dwa, trzy, cztery... O! bo p. Verminette nie jest pedantem zgoła!

Jakim sposobem przy takich warunkach p. Verminette znajduje zawsze tylu naiwnych kljentów? odpowiedź łatwa: któż nie wie czego się nie chwyta kupiec zagrożony natychmiastowem bankructwem? Zresztą, trafia się niekiedy, że za pomocą takich weksli których podpisy nieznane są w jego dzielnicy, nieszczęśliwy bankrut powstrzymuje swój upadek przez dni kilka... a kilka dni w handlu, czasem wiele znaczą!

To wszakże jest pewną rzeczą, że każdy z interesantów co zagrożony ruiną przybył do pana Verminette — wychodzi od niego już bez ratunku zgubiony.

Lecz ta część operacij „towarzystwa wzajemnej wypłaty" stanowi dopiero jakby moralną ich stronę: prowadzi ono jeszcze inne spekulacje, których głośno nie może wyjawić... Powiadają, że fabrykuje podpisy na wekslach i puszcza w obieg rachunki rozmaitych kupców litografowane prześlicznie — za które niekiedy złudzeni dłużnicy płacą jak za dobrą monetę.

Z tem wszystkiem powiadają, że Verminette robi wyborne interesa i zbiera majątek.

XXIII.

Obdarzony z natury, jak każdy prawie artysta, pewnym i przenikliwym rzutem oka, Andrzej z pierwszego spojrzenia na dom „towarzystwa wzajemnej wypłaty" odgadł jego wartość i charakter.

— Otóż dom, który nie wzbudza we mnie wielkiego zaufania—wyrzekł.

— Prawda, że nie wykwintny z pozoru—zauważył Gaston — lecz za to w istocie, w głębi rzeczy, dom to bogaty i nadzwyczaj obrotny!.. Ani możesz domyśleć się nawet, jakie interesa załatwiają się tutaj! O! Verminette panie, to mi zuch nie lada!

Toż samo właśnie pomyślał sobie Andrzej i nie dziwił się już, że podobny łotr mógł podejść i do fałszerstwa skłonić takiego naiwnego, jak pan Gaston głupca.

Nie zdradził jednak swych myśli. Tymczasem, obadwaj weszli w bramę, minęli błotniste podwórko—weszli na schody z połamanemi poręczami i z zapadłemi stopniami — wdarli się po tej ruchomej drabinie na drugie piętro—przeszli następnie długi i ciemny kurytarz i stanęli przed drzwiami, na których wypisaną była firma sławnego „towarzystwa."

Zdechlaczek ani się zawahał w drodze — widocznie znał doskonale wnętrze biura szanownego Verminette'a!

Poruszywszy klamką, weszli do obszernej izby, ciemnej i brudnej wprawdzie, lecz opatrzonej obiciem i ławkami pokrytemi aksamitem!

Izba ta, przedzielona była kratami, po za któremi siedziało przy biurkach kilku oficjalistów, jedzących w tej chwili śniadanie.

Atmosfera panująca w tym przybytku, przypominała zapachem woń pióra świeżo spalonego...

— Czy jest pan Verminette? zapytał Gaston.

— Zajęty! odrzekł jeden z komisantów, mający pełną gębę jadła. *(d. c. n.)*

(M. P.) K. Lüders, tajny radca, dyrektor telegrafów w Rosji.

(M. P.) Mladen Z. Radoykowicz, sekretarz dyrekcji poczt i telegrafów w Serbji.

(M. P.) P. Brändström, jeneralny dyrektor szwedzkich telegrafów.

(M. P.) Curchod, dyrektor telegrafów związku szwajcarskiego.

(M. P.) G. Serpos, sekretarz jeneralny dyrekcji telegrafów w Turcji.

(M. P.) Klein, dyrektor telegrafów i komisji królewskiej do budowania rządowych dróg żelaznych w Wirtembergu.

(M. P.) Schrag, asesor wirtembergskiej dyrekcji telegrafów.

Ordery. — Najjaśniejszy Pan, w d. 30 sierpnia, udzielić raczył ordery: św. Anny 1-ej kl. z koroną Cesarską i mieczami nad orderem — jenerał-lejtnantom: naczelnikowi 34-ej dywizji piechoty *Szostakowi 2*, kubańskiego wojska kozaków *Babiczowi*, jenerał-majorom: pomocnikom naczelników dywizij: 15-ej *Laszenko* i 34-ej *Altuchowowi*, pomocnikowi naczelnika obwodu dagestańskiego, dowodzącego wojskami tamże, *Berchmanowi*, dowódcy pułku findlandzkiego gwardji *Szebaszewowi*, dowódcy pułku kozaków gwardji *Szamszewowi* — temu ostatniemu bez mieczów; św. Anny 1-ej kl. — jenerał-lejtnantom: naczelnikowi 2-ej dywizji piechoty gwardji *Dehnowi* — z mieczami; zostającemu wjeździe armji baronowi *Ungern-Sztenbergowi*, jenerał-majorom: dowódcy 2-ej rezerwowej brygady artylerji konnej *Szebece*, pomocnikowi naczelnika miejscowych wojsk okręgu wojennego odeskiego *Slezkinowi*, komendantowi benderskiemu *Kannabichowi 2*, pomocnikowi naczelnika 22-ej dywizji piechoty *Hartongowi*, zosfającemu przy 2-ej dywizji jazdy gwardji i dowodzącemu brygadą jazdy gwardji w Warszawie *Kryłowowi*; św. Stanisława 1-ej kl. — zostającemu przy armji kaukazkiej jenerał-lejtnantowi księciu *Szachowskiemu*, jenerał-majorom: zostającemu przy dowodzącym wojskami okręgu wojennego odeskiego do szczególnych poleceń *Saraczynskiemu* — temu ostatniemu z mieczami nad orderem; pomocnikowi naczelnika artylerji okręgu wojennego odeskiego *Sztadenowi*, pełniącemu obowiązki komendanta nikołajewskiego artylerji morskiej *Iwanowowi*, prezesowi komisji mierniczej kubańskiego wojska kozaków *Komarowowi*, kubańskiego wojska kozaków *Doroszenkowi*, zostającemu do szczególnych poleceń przy Jego Cesarskiej Wysokości głównodowodzącym armją kaukazką *Bogosławskiemu*, dowódcy pułku petersburgskiego grenadjerów króla Fryderyka Wilhelma III *Allerowi*, dowódcy pułku izmaiłowskiego gwardji *Helfreichowi*, dowódcy 3-ej brygady kubańskiego wojska kozaków *Kryżanowskiemu*, gubernatorowi chersonskiemu *Starynkiewiczowi*, i komendantowi Cesarskiej głównej kwatery z orszaku Cesarskiego *Rylejewowi*.

Okólnik ministra spraw wewnętrznych do gubernatorów, z d. 20 sierpnia. — Jedno z powiatowych zgromadzeń ziemskich przedstawiło za pośrednictwem naczelnika gubernji do decyzji ministerstwa spraw wewnętrznych kwestję względem udzielania konsystującym pułkom podwód obywatelskich za ustanowioną opłatę, do przewożenia ciężarów przy przenoszeniu w inne miejsce kompanij, tudzież oficerom przy udawaniu się w interesach służbowych do pułkowych sztabów i napowrót do swych kompanij, a nakoniec do przewożenia chorych żołnierzy z miejsca konsystencji do najbliższych lazaretów. Minister wojny, na uczynioną do niego w tym przdmiocie odezwę, odpowiedział, że ponieważ przesuwanie kompanij dla utrzymywania wart pułkowych, oraz dla wiosennych i jesiennych zebrań przy sztabach ma miejsce wewnątrz konsystencji pułku, przeto żądanie władzy wojskowej o wyznaczaniu podwód obywatelskich do przewożenia ciężarów w takich razach, na mocy art. 155 o powin. ziem. i art. 2,334 ks. III cz. IV zb. post. woj. nie ulega zadośćuczynieniu, również nie masz zasady do udzielenia podwód obywatelskich oficerom w razie udawania się ich z miejsca konsystencji kompanij do sztabów pułkowych i napowrót, gdyż ci ze skarbu nie mają przeznaczonej na to opłaty. Co się zaś tycze przewożenia na podwodach obywatelskich chorych żołnierzy z miejsca konsystencji kompanij do najbliższych lazaretów, kwestja ta rozbierana była w komisji ustanowionej do przejrzenia systemu podatkowego, która postanowiła: do art. 487 ustawy, stanowiącego wyjątek z powyższego art. 455, dodać uwagę, że podczas kwaterowania wojsk, podwody obywatelskie udzielane są jedynie dla przewożenia chorych do lazaretów za ustanowioną opłatę. Takowe postanowienie komisji ma być wniesione na zatwierdzenie w drodze prawodawczej, a przeto w obecnym czasie podwody obywatelskie i na tę potrzebę nie mogą być udzielane. Podzielając z mej strony takowy wniosek jenerał-adjutanta Milutina, mam sobie za obowiązek zakomunikować o tem pp. naczelnikom gubernij do wiadomości i zastosowania się w potrzebnych razach, z prośbą, aby w gubernjach, w których wprowadzone są instytucje ziemskie, zawiadomili o tem urzęda ziemskie.

Z rozporządzenia dyrektora zarządu centr. doch. akcyznego w Królestwie Polskiem, mianowani zostali: zaliczony do zarządu centralnego dochodów akcyznych, niemający rangi, Antoni *Dłużniewski* — sekretarzem zarządu centralnego, od 1-go lipca r. b.; pomocnik buchaltera zarządu centralnego, radca honorowy Wacław *Matuszewicz* — referentem zarządu centralnego; w jego miejsce młodszy sekretarz administracji dochodów tabacznych, niemający rangi, Maurycy *Młodzianowski*—pomocnikiem buchaltera zarządu centralnego, w miejsce zaś tego ostatniego, nadetatowy urzędnik warszawskiego zarządu centralnego, niemający rangi Juljan *Łamocki*—młodszym sekretarzem administracji dochodów tabacznych; wszyscy od 1-go września. *Przeznaczony został:* kontroler warszawskiej szkoły głównej, niemający rangi Antoni *Glebowicz*— na starszego pomocnika nadzorcy 1-go okręgu zarządu akcyznego warszawskiego, od 1-go sierpnia 1869 roku. *Zatwierdzeni:* pełniący obowiązki: nadzorców okręgów zarządu akcyznego warszawskiego: IV okręgu, sekretarz kolegjalny *Klica*, V okręgu, radca dworu *Radziński*, VI okręgu, sekretarz kolegjalny *Kotlarewski* — na posadach nadzorców tych okręgów, i p. o. starszego pomocnika nadzorcy VI okręgu tegoż zarządu, dymisjonowany podporucznik od inżenierów *Adamowicz*, na tejże posadzie; wszyscy od 1-go września 1869 roku. *Przypuszczeni zostali do pełnienia obowiązków:* starszego pomocnika nadzorcy II okręgu zarządu akcyznego warszawskiego, pomocnik buchaltera tegoż zarządu, szlachcic Edward *Kasprzycki*, od 1-go września 1869 roku; pomocnika buchaltera zarządu akcyznego warszawskiego, syn dymisjonowanego woźnego, Grzegorz *Grigorjew*, od 1-go września 1869 roku; sekretarza i buchaltera w urzędzie VI okręgu zarządu akcyznego warszawskiego, były pomocnik buchaltera zwiniętego zarządu akcyznego gubernji kieleckiej, sekretarz gubernjalny Jan *Wojsiatta*, od 1-go sierpnia 1869 roku. *Uwolniony:* urzędnik nadetatowy zarządu akcyznego warszawskiego, niemający rangi Grzegorz *Esimontowski*, całkiem ze służby, na własne żądanie, od 1-go sierpnia 1869 roku.

Magistrat Miasta Warszawy. — Z powodu pojawienia się w mieście tutejszem zarazy bydlęcej księgosuszem zwanej między bydłem nabiałowem na kilku sztukach, przedsięwzięte zostały wszystkie środki ostrożności, mianowicie: wzbroniono odbywać targi na bydło krajowe na Pradze, dozwalając sprzedaż onego po za rogatkami Moskiewską i Wolską, jak niemniej zabroniono wyganiać bydło z Warszawy i Pragi na pastwiska po za rogatkami się znajdujące; o czem Magistrat podaje do publicznej wiadomości.

Pocztamt Warszawski nadesłał nam następujący wykaz listów pieniężnych zwróconych do Warszawy, z powodu niewynalezienia adresantów: od 15 sierpnia do 1 września 1869 r.: z Ziemlańska, do Antoniego Łargina rsr. 1; z Niewjańskiego Zawodu, do Jana Klewakina, rs. 2; z Katowic, do Wieczerecha kop. sr. 96; z St. Petersburga, do Konstantego Karnie rs. 20; z Krakowa, do Romana Linowskiego rs. 60.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

dnia 13 (25) Września.

Sejmy prowincjonalne w Austrji przez swą postawę co do zapytań ministra spraw wewnętrznych, dra Giskry, wprzedmiocie bezpośrednich wyborów deputowanych do rady państwa; wykażą swe stanowisko względem rządu i ugrupowanie się stronnictw. W sejmie niższo-austrjackim przedstawiony został wniosek obejmujący odpowiedź na wszystkie zapytania dra Giskry, i oświadczający się za bezpośredniemi wyborami deputowanych do rady państwa, za zniesieniem dwustopniowych wyborów w gminach wiejskich, za podwojeniem liczby deputowanych w radzie państwa, a skróceniem czasu ich mandatu. Zdaje się, że te odpowiedzi zgodne są z programem, jaki rząd chciałby przyjąć za podstawę mającej się przeprowadzić reformy wyborczej, ale prawdopodobnie, nie wszystkie sejmy będą skłonne do zastosowania się do życzeń rządu. Pomijając już sejm galicyjski, sejmy południowych prowincji, jako to Krainy, Gorycji, Istrji i t. d., również jak sejm tyrolski oświadczą się niewątpliwie za utrzymaniem dotyczasowego trybu wyborów, a ponieważ i Czechy i Morawja także będą przeciwne tej reformie, przeto gdyby została przeprowadzona pomimo tak potężnej mniejszości, nie stanowiłaby kroku do załatwienia wewnętrznych trudności.

Dzienniki paryzkie utrzymują że spór pomiędzy Portą a wice-królem Egiptu można uważać jako prawie już załatwiony, gdyż nie nastąpiło jeszcze porozumienie tylko co do zatwierdzania budżetu przez sułtana i co do zaciągania pożyczek w Europie, a zapominając że to są może najważniejsze kwestje, wynurzają nadzieje że i takowe prędko będą załatwione. Ale jeżeli pogląd ich wydaje się zbyt optymistycznym, to z drugiej strony zdają się także grzeszyć przesadą doniesienia wiedeńskiej *Neue fr. Presse*, według której prawdopodobnem jest mianowanie komisji tureckiej, mającej się udać do Egiptu dla postawienia wice-króla w stanie oskarżenia; dla poparcia tego kroku, w Konstantynopolu przedsięwzięto środki aby można w ciągu 24 godzin wsadzić na statki 25,000 wojska z odpowiednią artylerją, a i dywizja floty tureckiej pod dowództwem Hobbart-paszy, znajdująca się na Bosforze, czeka tylko hasła do odpłynięcia do Aleksandrji. Doniesienia te, potrzebują wszelako potwierdzenia.

Z Madrytu podają dość nieprawdopodobną wiadomość, że obecnie panujący król portugalski będzie abdykował koronę portugalską, aby mógł przyjąć koronę hiszpańską. W takim razie rejencja podczas małoletności następcy tronu w Portugalji, powierzona by była Dom Fernandowi.—Jenerał Pierrad, który wydalił się z Taragony, dowiedziawszy się że kazano go aresztować, został ujęty i przyaresztowany w Tortosa.

Telegramy

Dziennika Warszawskiego.

Paryż, *24 (12) września.* **Jenerał Fleury ma być mianowany posłem francuzkim w St. Petersburgu.**

Karlsruhe, *24 (12) września.* **Mowa tronowa zagajająca posiedzenia izby, uwydatnia bliskie stosunki pomiędzy Badenem a związkiem północno-niemieckim, kilkakrotnie wspomina o jednakowych instytucjach Badenu z instytucjami Związku północno-niemieckiego, szczególniej co do organizacji armji, zapowiada liczne projekta do praw, pomiędzy innemi co do zaprowadzenia sądów przysięgłych w sprawach politycznych, przymusowego małżeństwa cywilnego, i spodziewa się pokojowego osiągnięcia celu.**

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Liwadja, 8 (20) września.* W stanie zdrowia Najjaśniejszej Pani nie daje się spostrzegać znacznej zmiany; febra trwa jeszcze z przerwami. (*Gon. Urzęd.*)

* *Kijów, 7 (19) września.* Ich Cesarskie Wysokości Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu i Wielka Księżna Marja Teodorówna raczyli przyjmować dziś zrana urzędników, szlachtę, kupców i damy z miasta, zwiedzili Ławrę, oraz pieczary bliższe i dalsze, i zaszczycili metropolitę Swemi odwiedzinami. O godzinie 4-ej po południu, Ich Cesarskie Wysokości udali się parostatkiem do pustyni Kitajewskiej, gdzie zwiedzili klasztor, znajdowali się na zabawie ludowej i w pawilonie umyślnie wzniesionym raczyli przyjąć herbatę od towarzystwa miejskiego. O godzinie 8-ej Ich Cesarskie Wysokości wrócili parostatkiem, przyczem brzegi Dniepru były uiluminowane, na wzgórzach zaś spalone zostały fajerwerki. O godzinie 9-ej Ich Cesarskie Wysokości zaszczycili Swą obecnością operę ruską w teatrze miejskim. Przez cały wieczór

miasto było iluminowane. Ich Wysokości Książęta Oldenburgscy towarzyli wszędzie Cesarzewiczowi i Cesarzewiczównej. *(Tamże.)*

* *Kijów, 8 (20) września.* Ich Cesarskie Wysokości Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu i Wielka Księżna Marja Teodorówna, oraz Książę Oldenburgski Aleksander Piotrowicz, po wysłuchaniu liturgji św. w katedrze św. Zofji, raczyli wyjechać o godzinie 11-ej przed południem drogą żelazną kijowsko-kurską. *(Tamże).*

* *Moskwa, 9 (21) września.* Dziś o godzinie 3-ej po południu, przybyli tu Ich Cesarskie Wysokości Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu i Wielka Księżna Cesarzewiczówna, wraz z Księciem Aleksandrem Piotrowiczem Oldenburgskim. Po obiedzie familijnym w pałacu kremlińskim, Ich Cesarskie Wysokości wyjadą do Petersburga dziś jeszcze o godzinie 9-ej wieczorem. *(Wiest'.)*

---

* *Madryt, 22 (10) września.* Sądzą, że król portugalski zaabdykuje dla przyjęcia korony hiszpańskiej. Podczas małoletności księcia następcy tronu dom Fernando ma być rejentem królestwa. *(Cor. Hav. Bul.)*

* *Madryt, 22 (10) września.* Prim miał wczoraj konferencję z Rivero. Rejent Serrano wyjedzie jutro do zakładu kąpielowego w Alhama (Murcja). Powiadają, że prawo o porządku publicznym złożone zostanie kortezom natychmiast po zgromadzeniu się ich i będzie niezwłocznie roztrząsane.—Jenerał Pierrad został wczoraj aresztowany w Tortosa. W Tarragonie aresztowano 60 osób. *(Wolffs T. B.)*

* *Monachjum, 23 (11) września.* Austrjacki kanclerz państwa hr. Beust przybył tu dziś przed południem z Szwajcarji. *(Tamże.)*

* *Londyn, 23 (11) września.* *Times* powiada, iż ma powód do sądzenia, że jenerał Sickles poseł Stanów Zjednoczonych w Madrycie w oczekiwaniu nowych instrukcij zażądał upoważnienia do cofnięcia swojej noty, zważywszy, że przekroczył swoje instrukcje i że rząd washingtoński zgani zapewne jego postępek. *(Cor. Hav. Bul.)*

---

* (Głos z krańcowego obozu). *Warsz. Dniew.* pisze: „Jak wiadomo, w Najwyżej zatwierdzonej ustawie nowego wypuszczenia listów zastawnych przez towarzystwo kredytowe ziemskie Królestwa Polskiego, zamieszczony jest nader ważny i w wyższym stopniu dobroczynny paragraf, podług którego prawo udzielania pożyczek na zastaw gruntów rozciąga się i do włościan, kiedy dotychczas z przywileju tego korzystali tylko wyłącznie obywatele. Środek ten, zupełnie sprawiedliwy ze stanowiska moralnego, jako akt rozciągnięcia równouprawnienia na właścicieli ziemskich wszystkich stanów, jednocześnie stanowi potężną dźwignię do wzniesienia ekonomicznej pomyślności kraju, drogą rozwoju i ulepszenia rolniczej produkcyjności. Rzecz ta jest tak prosta i jasna, iż zupełnie zbytecznem byłoby rozszerzanie się nad nią. Z tem wszystkiem wcale nie byliśmy zadziwieni, spotkawszy w warszawskich korespondeucjach *Dziennika Poznańskiego* i *Gazety Narodowej* umyślnie fałszywe tłomaczenia nowych przepisów ,wyżej wspomnionej operacji finansowej; nie byliśmy zadziwieni dla tego, że każde ludzkie i sprawiedliwe postanowienie rządu ruskiego względem tutejszego kraju, mogące wzbudzić za granicą poważanie i zaufanie dla niego, daje powód tym domowym nieprzyjaciołom do rozpaczliwych wysileń, żeby przekręcić, sfałszować dobroczynne postanowienia, i przez to zasłonić ich ważne znaczenie, jeżeli nie przed Europą, to choć przed zagraniczną polską opinją publiczną. Dość powiedzieć, że z powodu ustanowionego równouprawnienia właścicieli wszystkich stanów co do wyżwspomnionej operacji kredytowej, warszawscy korespondenci z ohydnym cynizmem oświadczyli, jakoby nowy przepis kredytowy targał się na własność obywateli na korzyść włościan,—tak trudno dotychczas pewnej koterji szlacheckiej pojednać się z ogólno ludzkiemi prawami *chłopów*, nadanemi tym ostatnim przez rząd ruski. Niezawodnie sami potwarcy nie mogliby wyjaśnić w czem zawiera się to targnięcie się na własność obywateli; lecz rzecz została powiedziana i więcej nie potrzebują. W obec takiej sumienności, nie bezużytecznem będzie przytoczenie zdania drugiego organu, równającego się *Gazecie Narodowej* pod względem zaślepionej nienawiści dla rosjan, lecz posiadającego zdolność oddawania należytej słuszności rządowi ruskiemu w wypadkach, kiedy jasna prawda zbyt bije w oczy. W Nr. 221 emigracyjnegc organu *Głosu wolnego* znaleźliśmy co następuje: „W ustawach nowej pożyczki towarzystwa kredytowego w Królestwie, prawem przyznana jest możność udzielania takowej i włościanom, i w ogóle wszystkim właścicielom, posiadającym mniej niż trzy włóki ziemi, pod warunkiem wszakże, aby te własności posiadały hypotekę okręgową. Szczegółowe przepisy w tym względzie mają być później ogłoszone. Ażeby to prawo nie pozostało papierowem, potrzeba ustalenia tytułów własności mniejszych i ustalenia hypotek okręgowych. Nie tylko więksi ale i mniejsi właściciele w Królestwie cierpieli na brak kredytu i kapitałów. Jeżeli rząd ruski przez zaprowadzenie hypotek okręgowych, da możność włościanom przystępowania do pożyczki towarzystwa, to przyczyni się wielce do podniesienia ich dobrobytu i rolnictwa w kraju. Jest to dobra wskazówka dla galicyjskiego towarzystwa kredytowego, zajmującego się obecnie przerobieniem swoich statutów, w jaki sposób i w jakim kierunku mają je poprawić i uzupełnić, aby galicyjskim włościanom otworzyć możność zaciągnięcia pożyczki i wydobycia się z dotychczasowego ubóstwa. Bardzo byłoby smutną i upokarzającą rzeczą, gdyby się okazało, że rosjanie szczerzej zajmują się losem polskich włościan i trafniejsze umieją przedsiębrać środki do podniesienia ich dobrobytu, aniżeli panowie galicyjscy, używający dziś tyle swobód autonomicznych, że mogliby, gdyby chcieli swoją instytucję kredytową rozciągnąć i na włościan.” Sądzimy, że głos ten z krańcowego i przytem nieprzyjaznego rosjanom obozu, dostatecznie jest przekonywający, żeby i najzaciętsi przeciwnicy Rosji właściwie ocenili dobroczynność reformy wprowadzonej przez rząd. Jest to jeszcze nowy dowód wyższości ruskiej cywilizacji przed spruchniałemi tradycjami dawnego czasu, potępionemi przez naukę i idee ludzkości, chociaż tradycij tych trzymają się godni pożałowania przeciwnicy rosjan.”

---

* (Bruki asfaltowe). Nagłe i obszerne rozpowszechnianie się za granicą bruków asfaltowych, dało powód, że dom handlowy pod firmą Gąsiorowski, Cwierczakiewicz i Sp. zajmujący się u nas specjalnie robotami asfaltowemi, zyskawszy pozwolenie władzy miejskiej, zrobił próby podobnych bruków na swój własny rachunek. W tym celu, zostało wyznaczone przez zarząd miasta miejsce na ulicy Długiej, obok hotelu Dzezdeńskiego; ulica w tem miejscu najwęższa, dozwoliła założyć asfalt na całej szerokości środka ulicy, przeznaczonego do jazdy, a przy szerokości dozwalającej zaledwie minąć się wygodnie naprzeciw jadącym, zapewniała, że cały ruch jadących przez ten kawałek przebywać musi. Do upływu roku czasu wstrzymywaliśmy się z opinją jaką o tych brukach wyrzecby można; obecnie przetrwanie zimnej i ciepłej pory, daje nam możność, powiedzenia czegoś stanowczego. Próby wykonane były pięciu sposobami. 1) z surowego asfaltu pochodzącego z kopalni Seyssel we Francji, wygrzewanego na miejscu robót, wysypywanego i prasowanego w rozmaity sposób, aby można było zrobić na nim powierzchnię twardą; 2) z surowego asfaltu pochodzącego z kopalni Limmer pod Hanowerem, również w stanie ciepłym wysypywanego i prasowanego; 3) z posypką na cal grubości asfaltu surowego i nakryciem powierzchni warstwą asfaltu topionego; 4) ten sam sposób tylko z podsypką asfaltu surowego na $1\frac{1}{4}$ cala—i nakoniec; 5) z samego asfaltu topionego Limmerowskiego. Każdy pokład asfaltowy dany był w grubości cali dwa, na podstawie z betonu hydraulicznego w warstwie 4 cale wysokiej. Dwa pierwsze sposoby budowy pokładów z asfaltów surowych, używane głównie we Francji, trzeci i czwarty próbowane za granicą w różnych miejscach, ostatni używany bardzo korzystnie w Niemczech. Lubo dom handlowy Gąsiorowski, Cwierczakiewicz i Sp. doskonale sam był obznajmiony z wykonywaniem robót asfaltowych, przecież nie szczędząc kosztów, sprowadził z Paryża jednego z najlepszych aplikatorów, aby roboty z surowego asfaltu wykonał; albowiem roboty tego rodzaju największe rozpowszechnienie znalazły dotąd w Paryżu i tam najlepiej są wykonywane. Po ukończeniu robót i puszczeniu jazdy, bardzo krótki czas cała powierzchnia trzymała się równo; najpierwsze nierówności dawały się spostrzedz w asfalcie surowym Seyssel, następnie w Limmerowskim. Te nierówności, jakie zwykle w podobnego rodzaju brukach początkowo ukazują się, zareperowane zostały sposobem zwyczajnym, przez wyrąbanie otworów i załatanie świeżą masą ciepłą asfaltową odpowiednio sprasowaną. Po tej pierwszej i koniecznej reperacji, przez pewien czas cała powierzchnia trzymała się bardzo dobrze, ale po upływie kilku miesięcy, gęściej zaczęły się robić wyboje. Po przekonaniu się, że psucie się bruku pochodzi z powodu użycia nierównie wygrzanej masy i słabego jej sprasowania, dom handlowy zdycydował się asfalt surowy wyrzucić i zastąpić go topionym. Jakoż w ostatnich dniach grudnia r. z. robotę tę wykonano. Tak nowo wylana część pokładu od strony hotelu Drezdeńskiego, jako też dana pierwotnie od strony placu Krasińskich, trzymały się i trzymają bardzo dobrze. Środkowe dwie próby, pomimo że miały tylko twardego pokładu na grubość 1 i $1\frac{1}{4}$ cala, przecież długi czas utrzymywały się bardzo dobrze, a nie mogły jednak pozostać bez uszkodzeń, raz dla tego, że tak cienki pokład stały asfaltu topionego spoczywał na warstwie ruchomej proszku, a potem, że z powodu falowatego wylania skutkiem usuwania się proszku w czasie roboty, w niektórych miejscach grubość pokładu stałego i pół cala nie dochodziła. Zdaje się, że dom handlowy i tą część ulicy zamieni na pokład stały z asfaltu topionego, bo wyboje już są znaczne i tak na zimę zostawiaćby ich nie należało. Wykonanie 60 sażenów kwadratowych bruku asfaltowego, robionego jeszcze sposobem próby, pociągnęło za sobą przeszło 2,000 rs. kosztu. Dom handlowy Gąsiorowski, Cwierczakiewicz i Sp., czyniąc podobny wydatek na swój własny rachunek, rzeczywiście zasługuje na uznanie ogółu, bo w każdym razie zapoznał miasto nasze bliżej z brukami asfaltowemi, a to już dało powód, że bankier Leopold Kronenberg, około swego domu, wzniesionego przy zbiegu ulic Królewskiej i Mazowieckiej, podobny bruk urządził na przestrzeni 190 sażenów kwadratowych. Zważając na dogodność bruków asfaltowych pewni jesteśmy, że przekonawszy się o ich praktyczności, rozpowszechnienie na jakie zasługują również u nas jak za granicą znaleść muszą. Dla czego zaś tak rozpowszechniony i głównie uznany w Paryżu bruk z asfaltu surowego, robiony u nas sposobem próby nie udał się, o tem będziemy chcieli pomówić obszerniej, jeszcze raz wracając do asfaltów, jako przedmiotu żywo interesującego ogół w obecnych czasach.

* (Bibljograficzna notatka). *Warsz. Dniew.* pisze: „Wychodzący w Warszawie *Przegląd Sądowy* nie zupełnie dobrze pojmuje jedno ze swych zadań,—aby był organem interesów sądowych z zastosowaniem do bieżącego czasu. Dla przykładu weźmy osnowę tomu IV. W dziale prawodawstwa zamieszczone były dwa artykuły, zajmujące się rozbiorem czynności IX departamentu rządzącego senatu za 1849 i 1851 r. W dziale prawa cywilnego, znajdujemy artykuł p. t.: „Jakie jest znaczenie art. 724 kodeksu Napoleona i czyli jakiej uległ modyfikacji przez prawo hipoteczne z 1818 r.” W dziale prac praktycznych zawiera się jurisprudencja kryminalna senatu z lat 1865, 1856, 1857, 1858 i 1860. Podobna osnowa ma chyba znaczenie archiwalne, jako materjał do historji polskiego prawodawstwa i postępowania sądowego. W piśmie tem nie znajdujemy żadnych wskazówek co do opracowywanej obecnie dla Królestwa Polskiego organizacji sądowej, prawodawstwa i postępowania sądowego, jak również żadnych materjałów z praktyki ruskich kasacyjnych departamentów, mogących służyć za wzór i przewodnik, w obec nieodległych reform sądowych w Królestwiej, mających mieć znaczenie ujednostajniające. W skutku tego *Przegląd Sądowy* mało budzi współczesnego zajęcia. Zresztą należy wspomnieć że w wymienionym tomie, jako żywioł sądowo ruski zawierają się: „Kronika sądowa z praktyki sądowej w Cesarstwie”, i rozbiór dzieła: Rys psychiatrji, A. Dranicyna. Lecz na kronikę tę poświęcono tylko kilka stronnic, a przytem obiecanego w programie ruskiego tekstu, dotąd nie widać”.

* (Fabryka zapałek chemicznych). Podług korespondencji do *Gaz. Warsz.*, w Rzucowie pod Szydłowcem (powiat koński gubernja radomska), gdzie jak wiadomo istnieje od dawna huta żelazna, w roku zeszłym założona została fabryka zapałek chemicznych. Fabryka ta, puszczona w bieg w roku bieżącym, produkuje za 1,000 rs. tygodniowo.

* (Wiadomości gospodarskie.) Podług korespondencji z m. września z powiatu marjampolskiego (gubernja suwałkska) do *Gaz Pol.*, okolice tamtejsze dotknięte w ciągu dwch ostatnich lat głodem, cieszą się obecnie obfitością zbiorów, jakiej najstarsi ludzie nie pamiętają. Pomimo że w wielu miejscach owsy stoją jeszcze na polu, niepodobna sprzętu pomieścić w stodołach, i wszędzie widać wznoszące się sterty zboża; chociaż lato całe było dżdżyste i robotnika nie było łatwo, zebrano jednak zboże w ogóle dobrze. Wydatek jest zadawalniający i ziarno dobre. Paszy równie jak i zboża dostatek, dlatego inwentarza, którego w latach poprzednich nie było czem żywić, dziś chcianoby mieć jak najwięcej, i ceny zatem jego idą w górę. Owoców jest również obfitość wielka w powyższych okolicach.

* (C e n y ż b o ż a). Podług dostarczonych nam wiadomości z dnia 9 (21) września r. b. przez gubernatora kieleckiego, ceny zboża w gubernji kieleckiej od 15 (27) sierpnia do 22 sierpnia (3 września) były następujące: za czetwert żyta płacono przecięciowo rs. 6 kop. $61\frac{1}{2}$, owsa rs. 3 kop. $65\frac{1}{2}$, za pud siana k. 25, słomy k. 21.

* (S p r a w a k r y m i n a l n a). W dniu 15 (27) października roku zeszłego w piśmie naszem, pomiędzy nadzwyczajnemi wypadkami ogłosiliśmy, że Józef Tanczulski, czeladnik piekarski, przyszedłszy do Marjanny Brodowskiej, służącej u jednego z majstrów rzeźniczych pod Nr. 2823 przy ulicy Zajęczej, pobudzony uczuciem zazdrości porwał ze stołu nóż kuchenny i zadał Brodowskiej, w łóżku leżącej, śmiertelną ranę w prawy bok i że chora, odesłana do szpitala Dzieciątka Jezus w kilkanaście godzin zmarła w skutku tejże rany. Otóż pojutrze, w poniedziałek, sprawa karna przeciwko Tanczulskiemu rozpoznawaną i sądzoną będzie w tutejszym sądzie kryminalnym. O ile już ze śledztwa wiadomo, sam fakt w innem poniekąd przedstawia się świetle i w odmiennych okolicznościach, które przy dalszej relacji, po zapadłym wyroku, w szczegółaah wyjaśnić nie omieszkamy. Za podsądnym wnosi obronę adwokat przy sądzie apelacyjnym, p. Zegrzda.

Ф.

* (**Kurjerek**). Zadeszczyło się więc na dobre! Katary zaczynają grasować a kalosze i parasole, będą wkrótce na porządku dziennym, jeżeli stan powietrza nie zmieni się znowu!

— Wprawdzie, ani dzisiejszych wojskowych, ani zwykłych, jutrzejszych wyścigów konnych, na mokotowskiem polu, deszcz nie przerwie, ale im odejmie liczniejszą asystencję widzów, którzy, zwłaszcza też piesi, nie zechcą się narażać na zmoknięcie i zabłocenie. Za to, z pewnością sala teatru od góry do dołu napełnioną dziś będzie.

— Wczorajsze przedstawienie „Kupca Weneckiego" dowiodło, a raczej utwierdziło tylko przekonanie, że dramata, zwłaszcza też opatrzone nazwiskiem znakomitego autora, zawsze i licznych znajdą u nas wielbicieli — z tego to może powodu, dyrekcja zamyśla podobno wystawić na scenie tutejszej „Romeo i Julję", jedno z znanych powszechnie arcydzieł Szekspira. Przekładem tego dramatu, a raczej tylko poprawą już istniejącego, zajął się p. St. Rzętkowski, ten sam, któremu trajedja „Livia Quintillia" zjednała wysokie pochwały znawców.

— Jarmark w Łowiczu dziś się kończy;—święta żydowskie sparaliżowały go bardzo w tym roku, zresztą, dziś, przy ułatwionych komunikacjach za pomocą dróg żelaznych, jarmarki skupione w jednem miejscu—upadają powszechnie.

— Sześćdziesięciotysięczna loterja fantowa nie dopięła w zupełności swojego celu, gdyż około 20,000 biletów pozostało nierozprzedanych, po jej ostatecznem zamknięciu.

— Onegdaj, w przytomności inspektora szkół miasta Warszawy, członków rady głównej opiekuńczej, oraz wielu zaproszonych osób, odbył się egzamin w domu schronienia ubogich i sierot starozakonnych—po ukończeniu którego rozdano pilniejszym uczniom i uczennicom nagrody, składające się z przedmiotów ubrania lub z książeczek oszczędności z zapisanemi już w nich kwotkami.

— Nie wszystkim teatrom prowincjonalnym powodzi się jednako—dowodem tego dyrektor teatru bawiącego niedawno w Częstochowie, p. Ortyński, który przed kilku dniami opuścił potajemnie swoją trupę i zabrał całą kasę, uwiozłszy ją za granicę. Za to, jednakże pozostawił znaczną ilość długów, które spłacić i dalej prowadzić losy osieroconej trupy podjął się pozostały członek tak przelotnej dyrekcji, p. Budkowski.

— Na odszukanie sławnego podróżnika w celach naukowych, Liwingstona, którego ślad zaginął w Udschidschi jeszcze w roku zeszłym, towarzystwo jeograficzne w Londynie zamyśla wysłać nową wyprawę.

— W Indjach wynaleziono zupełnie nowy sposób oświetlania gazem; — sposób ten sprawi najzupełniejszą zmianę w wyrabianiu gazu, do którego materjału dostarczać mają kloaki. Próby dopełnione z otrzymanym w ten sposób gazem w Kalkucie powiodły się zupełnie.

— Jeden z tutejszych rzeźbiarzy, p. Teodor Ryger, wykonał model pomnika na uczczenie ks. G. Baudouin'a, sławnego filantropa, założyciela szpitala Dzieciątka Jezus; model ten przedstawia posąg ks. Baudouin'a w całej postaci.

— Lekarze i uczeni naturaliści, na obecnym zjeździe swoim w Krakowie, uchwalili dać medal brązowy p. Pikowi optykowi tutejszemu za jego narzędzia optyczne—oraz przyznali listy pochwalne p. Brandlowi fotografowi i D-rom: Przystańskiemu i Nowakowskiemu, z powodu wyrabiania przez nich kumysu z krowiego mleka.

— W tych dniach, zwiedziliśmy zakład jedwabniczy w Sielcach, gdzie widzieliśmy przędzące jedwabniki, pochodzące z jajeczek motyli wyhodowanych tej wiosny. Przytaczamy ten fakt, jako dowodzący, że nietylko można hodować w tutejszym klimacie jedwabniki morwowe, ale że nawet można doczekać się dwóch pokoleń w ciągu jednego roku, co naturalnie podwaja zyski, jak nam to wykazał dyrektor zakładu.

— Onegdaj zmarła tu w Warszawie s. p. Eleonora Ziemięcka, znana powszechnie z talentu i głębszego ukształcenia autorka. Była ona przez lat kilka redaktorką „Pielgrzyma", pisma barwy religijno-filozoficznej.

— W dniu onegdajszym, w cyrkule Sobornym, Stanisław Zwada, żołnierz czasowo urlopowany, przy wyładowywaniu ze statku na rzece Wiśle, sztuki marmuru ważącej 380 pudów, takową przygniótł sobie duży palec u lewej nogi z uszkodzeniem kości. Zwada odesłany na kurację do szpitala Ujazdowskiego.

— W cyrkule Zamkowym, Zofja Zazdrowska żona szewca, w domu pod Nr. 2738 zamieszkała, zmarła nagle. O czem sąd dla wyprowadzenia śledztwa zawiadomiono.

* (O ś w i e t l e n i e). Latarnie gazowe miejskie poczynając od dnia jutrzejszego, to jest 14 (26) września do 18 (30) t. m. włącznie, powinny być zapalane o godzinie 6-ej minut 15 wieczorem, a gaszone o godzinie 4 min. 45 rano.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs.	1 kop. 19	*dziś* rs.	1 kop. 19.
Za frank	„	„ — „ $33\frac{1}{2}$	„	„ — „ $33\frac{1}{2}$.
Za złoty reń. „	„	„ — „ 68	„	„ — „ 68.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

* (N a b o ż e ń s t w o). *Gon. Urzęd.* donosi, że 6 (18) września odprawione było w Petersburgu w katedrze św. Piotra i Pawła uroczyste nabożeństwo rozpoczęte o godzinie 10-ej rano przez mszę, celebrowaną przez arcybiskupa riazańskiego Aleksego, na której znajdowały się wyższe władze wojskowe i cywilne, obecne w Petersburgu. Po mszy, członkowie synodu pontyfikalnie odprawili nabożeństwo żałobne, za spoczywającego w Bogu Cesarzewicza Wielkiego Księcia Mikołaja Aleksandrowicza, z powodu dnia jego urodzin. Grób zmarłego Cesarzewicza, był ubrany w rośliny, girlandy, bukiety i wieńce, dostarczone z oranżerij jełagińskich; przybrane były w kwiaty także groby Cesarza Mikołaja Pawłowicza, Cesarzowej Aleksandry Teodorównej i Wielkiej Księżniczki Aleksandry Aleksandrównej. Niezależnie od tego, we wszystkich pułkach gwardji, o godzinie 8-ej z rana, odprawione były nabożeństwa żałobne, na których znajdowali się niżsi stopnie i władze pułkowe.—Tenże dziennik donosi, że w dzień urodzin zmarłego Cesarzewicza, Wielkiego Księcia Mikołaja Aleksandrowicza, 8 (20) września, odbyło się zatknięcie krzyża na budującej się na pamiątkę zmarłego cerkwi, pod wezwaniem św. Mikołaja cudotwórcy, na wybrzeżu Wielkiej Newy, w dzielnicy wyborgskiej, w Petersburgu.

* (N a b o ż e ń s t w o w j ę z y k u r u s k i m). Ze Słucka, z gubernji mińskiej, donoszą, że w uroczyste dni 26 i 30 sierpnia, w kościele rzymsko-katolickim słuckim, nauczyciel religji ksiądz Łempicki, odprawił po mszy studenckiej modły, a 25 sierpnia przedemszą miał stosowne do uroczystości kazanie w *języku ruskim*. Podczas modłów uczniowie gimnazjów wyznania rzymsko-katolickiego odśpiewali hymny „Ciebie Boga chwalimy" i „Zbaw Panie lud twój". W czasie modłów znajdowali się w kościele oprócz uczniów gimnazjalnych, wszyscy nauczyciele i wielu urzędników miejscowych w mundurach. (*Wil. Wiest.*)

* (Z a m k n i ę c i e k o ś c i o ł ó w). Z Wilna piszą do gazety *Nowoje Wremja*, że w djecezji wileńskiej kościoły są i teraz zamykane. Tak, niedawno zamknięte zostały kościoły butrimański i dubiczski w powiecie lidzkim. W powiecie trockim zamierzono zamknąć kościół w Oranach, przy którym nie ma już księdza.

* (S p r a w a k o l e i ż e l a z n y c h). W Charkowie jest projekt przeprowadzenia kolei żelaznej konnej. Podług doniesienia miejscowej gazety, pewien zamożny obywatel z gubernji woroneżskiej zawiera spółkę w celu wyjednąnia od rządu pozwolenia na przeprowadzenie kolei żelaznej między Charkowem a koleją woroneżską. Kolej ta od m. Borysoglebska, w gubernji tambowskiej, przechodzić będzie przez powiaty bobrowski, pawłowski i ostrogożski, w gubernji woroneżskiej, i połączy się w Charkowie z koleją azowską. — *Nowor. Tel.* pisze: Słychać, że cały tabor kolei żelaznej odeskiej zajęty jest przewożeniem pszenicy. Ogromne partje różnego ziarna przybywają codzień wprost do portu odeskiego na okręta, a część dostawiana jest podwodami do tutejszych magazynów, które długi czas stały próżne.

* (W y s t a w a z w i e r z ą t). Podług doniesienia gazety *Wiest'*, na posiedzeniu komitetu towarzystwa opieki nad zwierzętami zdecydowana została w tych dniach kwestja względem lokalu przyszłej wystawy domowych zwierząt i drobiu. Wystawa ta mieścić się będzie w ujeżdżalni księcia Menszykowa, koło cerkwi Zwiastowania, nad kanałem admiralicji. Donosząc o tem, *Pet. Listok*, przytacza w krótkości niektóre przepisy urządzenia tej wystawy: 1) przyjmowanie zwierząt na wystawę rozpocznie się 25-go września i trwać będzie do 1-go października; zwierzęta nadesłane po 1-m października, nie będą przyjęte na wystawę; 2) w całym ciągu wystawy, wystawione zwierzęta i ptaki karmione i dozorowane będą kosztem towarzystwa; wystawcom wszakże wolno jest, jeżeli tego życzeć sobie będą, dawać karm zwierzętom od siebie i mieć przy nich swych ludzi; 3) od 1-go do 5-go października oddzielna komisja biegłych dopełni rewizję wystawionych zwierząt i przedmiotów, i przysądzi wystawcom celniejszych zwierząt, drobiu i przedmiotów medale: złote, srebrne i bronzowe, listy pochwalne i zaszczytne wzmianki; 4) publiczne rozdanie nagród odbędzie się 19-go października. Przeznaczone na sprzedaż zwierzęta i ptaki, sprzedawane będą w ciągu trwania wystawy, ale mogą być odebrane dopiero po jej zamknięciu; a zwierzęta nie sprzedane licytowane będą po ukończeniu wystawy, poczynając od ceny podanej przez właścicieli; 5) z otrzymanego ze sprzedaży szacunku, potrąca się 5% na rzecz towarzystwa.

* (W y s t a w a p r z e m y s ł o w a). Na posiedzeniu „towarzystwa wspierania ruskiego przemysłu i handlu," 4-go września, podług doniesienia *S. Pet. Wied.* wniesiono, że ponieważ w maju roku przyszłego, przy otwarciu wystawy rękodzielniczej wszechrosyjskiej, spodziewać się należy zgromadzenia w Petersburgu znacznej liczby przedstawicieli ruskiego przemysłu fabrycznego, przeto pożytecznem byłoby dla towarzystwa utworzenie z grona ich, zebrania dla uregulowania kwestji o potrzebach przemysłu ruskiego. Komitet towarzystwa podzielił to zdanie. Dla ułożenia programu togo zebrania, urządzenia i porządku czynności, wybrano z członków towarzystwa oddzielną komisję.

* (O b c h ó d r o c z n i c y u r o d z i n A. H u m b o l d t a.) *Mosk. Wied.* donoszą, że 2 (14) września, na pamiątkę stuletniej rocznicy urodzin Aleksandra Humboldta, w auli uniwersytetu moskiewskiego odbyło się posiedzenie publiczne Cesarskiego towarzystwa moskiewskiego naturalistów, pod prezydencją wice-prezesa, A. G. Fischera von Waldheima. Z powodu tej uroczystości, sala przyozdobiona była żywemi drzewami, na prawo zaś od katedry, wśród zieloności, umieszczone było wielkie popiersie Aleksandra Humboldta, uwieńczone wieńcem wawrzynowym. Przed otwarciem posiedzenia zgromadziła się liczna publiczność. W samo południe, wiceprezes moskiewskiego towarzystwa naturalistów, A. G. Fischer von Waldheim, zagaił posiedzenie, przyczem wspomniał w kilku wyrazach o znaczeniu Aleksandra Humboldta dla nauki i o tem, co dało powód do niniejszego zgromadzenia, wyszególnił przedmioty ofiarowane na ten dzień towarzystwu i odczytał program niniejszego zgromadzenia uroczystego. Podług tego programu, miane były kolejno mowy przez następujące osoby: G. A. Trautscholdt mówił o znaczeniu Aleksandra Humboldta, jako człowieka i naturalisty; G. E. Szczurowski zastanawiał się nad pracami Humboldta, głównie pod względem ich stosunku do Rosji, przyczem przytoczył mnóstwo danych interesujących o Rosji, tak z dzieł Humboldta, jak również ze swoich własnych spostrzeżeń; M. A. Lubimow wspomiał o tem, co ten uczony znakomity zdziałał dla galwanizmu i elektryczności zwierzęcej; A. A. Fischer von Waldheim wykazał zasługi, jakie Aleksander Humboldt położył dla botaniki, poczem J. J. Weinberg wyszczególnił prace tego uczonego z dziedziny jeografji fizycznej i klimatologji. Posiedzenie zakończone zostało zakomunikowaniem przez A. G. Fischera von Waldheima niektórych rezultatów, osiągniętych przez niego w dziedzinie matematyki. O godzinie $3\frac{1}{2}$ posiedzenie zostało zamknięte. Oprócz tej uroczystości na cześć Humboldta, niemcy zamieszkujący w Moskwie, obchodzili pamięć swego znakomitego uczonego rodaka za pomocą innej uro-

czystości, urządzonej przez nich w lokalu moskiewskiego klubu niemieckiego.

* (J u b i l e u s z). Gazeta gubernjalna charkowska donosi z Połtawy o uroczystości odbytej tam z powodu stuletniej rocznicy urodzenia Jana Kotlarewskiego; 29 sierpnia r. b. upłynęło 100 lat od urodzenia tego pisarza małorosyjskiego, który urodził się w Połtawie 29 sierpnia 1769 r.

KORESPONDENCJA DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Gdańsk, 18 września.

Pogoda dżdżysta i chłodna. Wiatr południowo-zachodni.

Na targach angielskich utrzymywało się w pierwszych dniach zeszło-tygodniowe polepszenie cen. Za pszenicę krajową, jakkolwiek po większej części lichej kondycji, płacono ceny piątkowe, a towar zagraniczny również dobry miał odbyt. Od środy jednakże pokup był tak słaby, że tylko przy ustępstwie $^1/_2$ — 1 szylinga na kwarterze sprzedaż była możebną. Jęczmień bez zmiany. Groch nieco droższy.

We Francji targi także mniej ożywione, a lubo jeszcze na wielu placach ceny pszenicy w tym tygodniu o 40 — 50 centimów na 120 kilogramów się podniosły, to znów na innych o 60 centimów spadły. Sprzedaż w ogóle trudna, woda bowiem w rzekach tak mała, że wielka część młynów nie może pracować. Żyto dla Belgji mało żądane i dla tego o 25 — 30 centimów na 115 kilogramów tańsze.

Na naszym placu pokup ciągle słaby, gdyż ceny nasze w porównaniu z angielskiemi za wysokie i nie pozostawiają żadnej korzyści eksporterom. W początku tygodnia kupowano szczególniej piękny towar świeży i lepsze gatunki starej pszenicy po cenach zeszłego tygodnia lub nieco niższych. W drugiej połowie tygodnia także średni towar świeży byle jasny, chętniejszych znajdował kupców po cenach niezmiennych, tylko pszenica podrzędna była zaniedbana i o 10 guldenów tańsza jak w zeszłym tygodniu. Żyto lekkie o 5, ciężkie o 6 guldenów droższe. Jęczmień i groch bez zmiany.

Sprzedano w tym tygodniu pszenicy łasztów 700, żyta 500, jęczmienia 200, grochu 150. Płacono za korzec wagi polskiej pszenicy białej starej funt. 244 — 245 od złp. 52 gr. 12 do złp. 55 gr. 9; pszenicy białej świeżej funt. 237 — 249 od złp. 49 gr. 14 do złp. 52 gr. 12; pszenicy wysoko-pstrej starej funt. 243 — 250 od złp. 53 gr. 11 do złp. 55 gr. 9; pszenicy wysoko-pstrej świeżej funt. 237 — 247 od złp. 49 gr. 14 do złp. 52 gr. 12; pszenicy jasno-pstrej funt. 239 — 245 od złp. 46 gr. 17 do złp. 48 gr. 15; pszenicy ordynaryjnej funt. 224 — 237 od złp. 41 gr. 6 do złp. 43 gr. 20; żyta funt. 222 — 235 od złp. 32 gr. 29 do złp. 34 gr. 10; jęczmienia funt. 193 — 211 od złp. 24 gr. 7 do złp. 27 gr. 5; grochu od złp. 37 gr. 25 do złp. 39 gr. 23.

Kursa zamian: Amsterdam $142^3/_8$. Hamburg $151^1/_2$, Londyn $6.24^1/_4$. Warszawa $76^5/_8$. Paryż $81^1/_2$.

Aleksander Makowski i Sp.

Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (K w e s t j a r e f o r m y w y b o r c z e j. — S e j m g a l i c y j s k i). *Wiedeń, 21 września.* Zaczyna wyjaśniać się stopniowo postawa sejmów i reprezentowanych w nich stronnictw względem propozycji rządowej w przedmiocie reformy wyborów do rady państwa. W sejmie niższo-austrjackim, Dr. Granitsch postawił dziś w tym względzie wniosek, obejmujący odpowiedź wyczerpującą na okólnik ministra Giskry; wniosek ten bowiem żąda nietylko zaprowadzenia wyborów bezpośrednich do rady państwa, lecz także zniesienia systemu mężów wyborczych w wiejskich okręgach wyborczych, podwojenia liczby deputowanych, zniesienia ograniczeń co do biernego prawa wyborczego, służącego jedynie krajowcom, i oznaczenia krótszego czasu trwania mandatu członków izby deputowanych. Zdaje się nie ulegać wątpliwości, że wniosek ten odpowiada ze wszech miar programowi, podług którego rząd życzyłby sobie rozwiązać kwestję reformy wyborczej, stanowcze zaś przyjęcie tego wniosku powinnoby być jak najbardziej przyśpieszone, ażeby mógł on służyć innym sejmom za wskazówkę dla traktowania kwestji wyż wspomnionej. Nie wszystkie atoli sejmy okazują się skłonnemi do zadosyćuczynienia życzeniom rządu w tym względzie. Oprócz sejmu galicyjskiego, po którym najzapaleńsi nawet stronnicy wyborów bezpośrednich nie spodziewają się uchwały na korzyść takiego systemu, wszystkie również sejmy prowincij południowych: Krainy, Gorycji, Istrji i t. d., nie zechcą także bezwątpienia zrzec się dotychczasowego systemu wyborów. Również sejm tyrolski odrzuci także zapewne propozycję co do zaprowadzenia wyborów bezpośrednich. Ponieważ zaś nie ulega wątpliwości, że czesi tak w Czechach jak i w Morawji są stanowczo przeciwni projektowi Dra Giskry, przeto zyskana być może dla widoków rządu jedynie mniejszość faktyczna, tak iż rozporządzenia, które wydane zostaną na zasadzie uchwał tej mniejszości, nie będą mogły być uważane jako krok do rozwiązania trudności wewnętrznych. — Pomyślna stosunkowo dla rządu wiadomość nadeszła dziś ze Lwowa: sejm galicyjski odrzucił, przy pierwszym zaraz odczycie, wniosek Dra Smolki, ażeby sejm ten nie posyłał deputowanych do rady państwa. Większość, która odrzuciła ten wniosek, była wprawdzie nieznaczna, wynosiła bowiem tylko trzy głosy; pomimo to uchwała ta ma doniosłość o tyle, że usuwa niebezpieczeństwo, jakie pochodziłoby ztąd, gdyby Galicja nie była reprezentowaną na przyszłej sesji rady państwa, przez co izba deputowanych zeszłaby na frakcję reprezentacji przedlitawskiej. Jednocześnie atoli wiadomości nadeszłe dziś ze Lwowa dają do przewidzenia, że polacy galicyjscy mają obecnie mocniejsze niż kiedykolwiek postanowienie żądania znacznych ustępstw za swe zgłoszenie się do rady państwa. Deputowany Chrzanowski, przyjaciel polityczny Dra Ziemiałkowskiego, postawił mianowicie wniosek, ażeby sejm wznowił swą rezolucję zeszłoroczną, tak iżby takowa złożoną została ponownie w radzie państwa, deputowany zaś Zyblikiewicz, skłaniający się bardziej do lewego krańca, uzupełnił ten wniosek w ten sposób, że komisja konstytucyjna sejmu, ma, przy powtórnem złożeniu tej rezolucji, dać swą opinję co do położenia kraju pod względem państwowo-prawnym, która to opinja ma posłużyć deputowanym galicyjskim do rady państwa jako prawidło dla ich podstawy, wrazie gdyby izba deputowanych odrzuciła rezolucję galicyjską lub też ociągała się z roztrząsaniem takowej. Polacy przeto galicyjscy postanowili zgłosić się do rady państwa, lecz zamierzają przyłożyć natychmiast pistolet do piersi izby deputowanych; w ten sposób obecność ich w radzie państwa może stać się również niemiłą i szkodliwą, jak i stronienie ich od tejże rady. *(Nordd A. Z.)*

Prusy i Niemcy.

* (P o ł o ż e n i e f i n a n s o w e). Zajmują się znowu krokami Prus w celu przyłączenia państw południowych do związku północnego. Ale korespondencja z Berlina, dobrze zwykle poinformowana utrzymuje, że pruskich mężów stanu daleko więcej obchodzi kwestja finansowa, która jest ważniejszą i pilniejszą. Kwestja ta z pewnością będzie grała przeważną rolę w rozprawach przyszłego zgromadzenia izb. Można już dziś zresztą sprawdzić położenie finansowe Prus za pomocą wymownych liczb. W przeciągu dwudziestu lat, kraj ten umorzył 91 miljonów talarów renty; ale zaciągnął w tym samym czasie 195 miljonów talarów nowych długów. *(La Fr.)*

Francja.

* (L i s t k s i ę d z a H y a c y n t a). Jak to przewidywać należało, list księdza Hyacynta zaprząta mocno pisma francuzkie. *La France* upatruje w „manifeście" tego znakomitego kaznodziei jeden z tych licznych objawów, które znamionują ruch bardzo doniosły, jaki opanował od niejakiego czasu kościół powszechny, i daje władzy kościelnej radę, ażeby uwzględniła ten ruch. Pismo to powiada, że jak na polu politycznem, liberalny duch czasu przeobrazi monarchje absolutne na konstytucyjne, tak samo i kościół musi rachować się z dążnością do ruchu swobodniejszego; w przeciwnym bowiem razie, nieuniknione jest odłączenie kościoła od społeczeństwa. Okazuje się ztąd, że *La France* podziela myśl, którą ksiądz Hyacynt rozwija w swoim liście w wyrazach tak wymownych i ożywionych. Niestety, z listu pomienionego wychodzi zawsze tylko ta myśl nieokreślona i ogólna rozdwojenia pomiędzy wymaganiami ultramontanizmu i wiedzą nowoczesną. Dla dokładniejszego ocenienia wystąpienia księdza Hyacynta, zwłaszcza zaś dla dowiedzenia się, o ile nie powoduje się on przy tem jedynie próżną dążnością do zyskania dla swych ulubionych kazań w kościele Panny Marji w Paryżu wolności odpowiedniej życzeniom jego słuchaczy, potrzebaby przedewszystkiem określić stanowczo punkta, w których zdaniem jego nauki i wymagania ultramontańskie pozostają w sprzeczności z nauką Ewangelji. Dopóki ksiądz Hyacynt będzie występował nie z takiemi stanowczemi założeniami, lecz jedynie z frazeologją ogólną, tak samo jak katolicyzm niemiecki około roku 1840, dopóty wszelkiemu ruchowi, jaki on zdoła wywołać, brak będzie siły właściwej. Dogmata pozytywne ultramontanizmu, mogą być zbijane jedynie zapomocą pozytywnej nauki Ewangelji. Frazesa ogólne o niezgodności nauki kościelnej z wiedzą teoczesną, mogą wprawdzie pochlebiać masom, lecz nie zachwieją tej nauki. Pozory uczciwości i sumienności, jakie zresztą przebijają w liście księdza Hyacynta, mogą wprawdzie budzić nadzieję, że autor wystąpi jeszcze z takiemi protestacjami pozytywnemi, opartemi na Ewangelji, i że uważa on swój list terazniejszy jedynie jako wstęp do tego. Bez takiej podstawy pozytywnej, ksiądz Hyacynt uniknie z trudnością alternatywy, bądź dania się nakłonić przez swą władzę do odwołania tego, co głosi w swym liście, tak jak to uczynił już nie jeden z jego poprzedników, bądź też, jak Lammenais przed kilkudziesięciu laty, dania się popchnąć nie do reformy kościelnej, lecz do agitacji demokratyczno-politycznej, która w końcu zabłąka się w negacji niepłodnej, bez wydania jakichkolwiekbądź owoców widocznych. *(Nordd. A. Z.)*

* (K s i ą ż ę n a s t ę p c a t r o n u). Według *Constitutionnela* mówią, że książę następca tronu zrobi wycieczkę nad brzegi Renu zaraz po powrocie guwernera księcia, który znajduje się na urlopie. Myśl tę powziął jenerał Frossard, który z swoim elewem zwiedzi główne twierdze niemieckie. *(La Fr.)*

* (P o d r ó ż c e s a r z o w e j). Korespondencja z Tulonu podaje następujące szczegóły o przygotowaniach czynionych dla podróży cesarzowej: Jacht cesarski *Aigle* jest na wyjeździe do Wenecji; tapicerowie pracują jeszcze, ale jak tylko ukończą swoje roboty, jacht odpłynie natychmiast na Adrjatyk. O podróży cesarzowej do Konstantynopola i do Egiptu nie można już wcale powątpiewać, gdyż statek *Aigle* zawalony jest kuframi i pakami pod adresem cesarzowej, a pod każdym adresem umieszczony jest dopisek, dokąd przeznaczone są paki i w jakich miastach będą wyładowane. Znaczna liczba pak adresowanych jest do Konstantynopola, masa do Aleksandrji, Kairu i t. d.; nie podobna podać bardziej przekonywających dowodów o zamierzonej podróży cesarzowej *(La Fr.)*

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (S p ó r t u r e c k o - e g i p s k i). Wiedeńska *Neue fr. Presse* zaniepokojona jest bardzo sporem turecko-egipskim. Utrzymuje ona, że prawdopodobnie wyznaczoną będzie ze strony Turcji komisja śledcza, która uda się do Egiptu dla postawienia wice-króla w stanie oskarżenia, i że w Konstantynopolu postanowiono wysłać tam zaraz 25 tysięcy ludzi z artylerją w przeciągu dwudziestu czterech godzin. Znaczny wreszcie oddział floty pod dowództwem Hobart-paszy stoi na Bosforze i wyczekuje tylko rozkazów dla udania się do Aleksandrji. Dziennik austrjacki zapatruje się widocznie na rzeczy w zbyt czarnym kolorze. Prasa wiedeńska zresztą jak wiadomo wyszukuje zwykle na Wschodzie źródeł dla zlektryzowania nerwów swoich czytelników, kiedy na Zachodzie międzynarodowa polityka świętuje. W chwili otwarcia kanału suezkiego Porta otomańska, grająca w tej całej sprawie rolę napastnika, nie zechce zapewne wywoływać starcia w tych okolicach. Prawdopodobna zresztą podróż cesarzowej francuzów daje jeden więcej jeszcze powód do powątpiewania o przyszłych zatargach pomiędzy Turcją i Egiptem. *(Nord.)*

Grecja.

* (R e o r g a n i z a c j a a r m j i). Listy z Pireus z d. 14 września donoszą, że rząd zamianował komisję wyznaczoną do wypracowania projektu reorganizacji armji heleńskiej. Projekt ten przedstawiony zostanie izbom w ciągu przyszłej zimy.—Król i królowa powrócą do Aten dopiero po złożeniu im wizyty przez cesarzowę francuzów. Ministrowie, członkowie ciała dyplomatycznego, prezesowie obu izb i wielka liczba osób znakomitszych udadzą się do Korfu. *(La Patr.)*

Anglja.

* (D r. C o m m i n g i l i s t p a p i e z k i). Prasa angielska zaprząta się obecnie następującem wydarzeniem na polu religijnem. Wiadomo, że pastor prezbiterjański Dr. Comming wystósował niedawno w pismach publicznych list do papieża, dla dowiedzenia się, czy wolno mu będzie stanąć w szrankach soboru, ażeby bronić przekonań protestantyzmu. Tymczasem powątpiewano prawie powszechnie, ażeby chciano dać w Rzymie odszczepieńczemu doktorowi teologji sposobność do wdawania się w rozumowania z dziedziny religji. Obecnie list od papieża do arcybiskupa Manning'a, ogłoszony we wszystkich pismach angielskich, świadczy, że powątpiewanie to było słusznem. Papież oświadcza w tym liście, że Dr. Comming może być przypuszczony do soboru jedynie pod warunkiem, że podda się ustalonej od wieków nauce kościoła. Dysputy w tym względzie na samym soborze są niedopuszczalne. Jeżeli on (ojciec św.) zaprosił na sobór także reprezentantów innych wyznań, stało się to jedynie w du-

chu powyższym, kościół bowiem nie może zezwolić na roztrząsanie jego dogmatów, ustalonych od wieków. Z powodu tego oświadczenia papiezkiego, wszystkie pisma angielskie winszują D-rowi Comming'owi i dziękują mu za to, że uzyskał odpowiedź tak stanowczą. (*Nordd. A. Z.*)

Ameryka.

* (Kwestja paragwajska). Izba deputowanych stanów zjednoczonych Venezueli uchwaliła nowe oświadczenie sympatij dla Paragwaju. Jakkolwiek wojna brazylijsko-paragwajska została już prawie ukończona, pomimo to oświadczenie powyższe zasługuje na wzmiankę jako głos zaszczytny na korzyść przegranej sprawy prezydenta Lopeza. Izba oświadcza, że zaszczytna sprawa broniona przez rzeczpospolitą Paragwaj, jest sprawą amerykańską w tym duchu, że Paragwaj walczył z odwagą godną podziwu i bohaterską w obronie swojej niepodległości i zasady republikańskiej. Skutkiem tego oświadcza ona, że oddaje jedynie zasłużoną słuszność, gdy daje poznać tej rzeczypospolitej swoją sympatję za wielkość charakteru, którego dała ona dowody, za ofiary, które ona ponosi od tak dawnego czasu, i za zaszczytną wytrwałość, której dała dowody w swej walce nieśmiertelnej w obronie interesów i zasad, będących jednocześnie podstawami fundalentalnemi życia politycznego na lądzie stałym Ameryki i węzłami solidarności pomiędzy rzeczpospolitemi łacińskiemi. (*Nordd. A. Z.*)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 13 (25) Września.

Kalendarz.

W poniedziałek 15 (27) września, — św. Kosmy i Damiana. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 55; zach. o godz. 5 min. 47.

We wtorek 16 (28) września, — św. Wacława króla czeskiego. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 56; zach. o godz. 5 min. 44.

Stan pogody.

Dziś z rana + 8.°8 R.

Wczoraj.	o g 6 z rana.	o g. 4 po pol.
Barometr w milimetrach	747.9	750-8
Termometr Reaumura	+ 7.°4	+ 9.°3
Stan nieba	pochmurny	pochmurny.

Największe ciepło + 10,°2 R. Najmniejsze ciepło + 5,°0 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 1 cali 10.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w sobotę, dramat w 5-ciu aktach, **Adrjanna Lecouvreur**. — Osoby: Adrjanna Lecouvreur, pierwsza aktorka teatru francuzkiego — pani *Modrzejewska;* Maurycy hrabia de Saxe — p. *Swieszewski*; Książę de Bouillon — p. *Żółkowski*; Księżna, jego żona — pani *Niewiarowska*; Pan de Chazeuil, przyjaciel ich domu — p. *Stolpe*; Atenais, księżna d'Aumont — pani *Ostrowska*; Michonet, reżyser teatru francuzkiego — p. *Krogulski*; Baronowa — panna *Figarska*; Panna Jouvenot — panna *Gilska*, Panna Dangeville — pani *Sawicka*, Pan Quinault — p. *Adler*, Pan Poisson — p. *Dąbrowski* — (powyżsi 4-ro, aktorowie teatru francuzkiego); Informator teatru — p. *Kurpiński*; Pokojowa Adrjanny — panna *Seredyńska*; Służący księcia de Bouillon — p. *Lesiewicz*. — Początek o godzinie 7-ej. — *Jutro*, w niedzielę, opera **Piękna Helena**. — *Wczoraj*, w piątek, dawano dramat **Kupiec wenecki**, było osób 753.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, w niedzielę, komedje **Damy i Huzary** i **Pafnucy i Narcyz**.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim). — *Otwarty* **w Niedziele i Czwartki.**

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

ALKAZAR (ulica Królewska). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienie trupy niemieckich artystów**, pod dyrekcją pani Leopoldyny v. Lukatzy. — Początek o godzinie 7½. — *Wczoraj*, było osób 253.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Dziś i codziennie*, **Wystawa widoku zamku Freienschloss i miasta Freimarkt w Styrji z drzewa korkowego.** — Wystawa otwarta od godziny 10 z rana do 7 wieczorem i tylko krótki czas trwać będzie. — Cena wejścia od osoby kop. 15; dzieci i niższe stopnie wojskowe płacą kop. 10.

W PRADO za rogatkami Wolskiemi, zakład gastronomiczno-spacerowy, *codziennie* jest otwarty. — *W niedzielę*, i każde święto grywa **orkiestra** w pełnym komplecie, wspaniałe fajerwerki na lądzie i wodzie i ognie bengalskie. — Początek o godzinie 6-ej po południu. — Wejście w dni świąteczne od osoby kop. 15. — Dzieci do lat 10-u bezpłatnie; starsze kop. 5.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-lejtnant *Rożnow*, z Petersburga; rzeczywiści radcowie stanu: *Krzyżanowski*, i *Kamiencew*, z zagranicy; — wyjechali: rzeczywisty tajny radca *Tymowski*, rzeczywisty radca stanu *Kudriawcew*, i mistrz dworu baron *Rosen*, do Petersburga.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 12 (24) b. m., a mianowicie pod adresem: z używanemi markami: Bielawski w Sterezowie, Lisienkow w Kurakinie, Zienczenko w Nowogrodzie Siewierskim, Bułatow w Libawie, Zandsztajn w Działoszynie, Wojnach w Ciechanowcu, Piaszczyńska w Dąbrowie, Czujkin w Sapożku, Słowkin w Riazani, Swiniarski w Wierzbnie, Lepkaln w Wendenie, Szymkielewski w Uniejowie, do Prokuratora Trybunału Cywilnego w Rahomiu, Kligier, Sakiewiczowa i Zabokrzecka bez oznaczenia miejsca przesłania listów, — listów miejskich sztuk 9, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 11 sztuk listów na koszt dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* Dnia 12 (24) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 59, wyzdrowiało 43, umarło 10, pozostało 1578 (mężczyzn 731, kobiet 847), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 142, kobiet 156.

* Dnia 12 (24) bież. mies. i r., **urodziło się**: *chrześcjan:* płci męzkiej 10, płci żeńskiej 8; *starozakonnych:* płci męzkiej 4, płci żeńskiej 4, razem 26; — **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan* —; *starozakonnych* —; — **umarło**: *chrześcjan:* płci męzkiej 8, płci żeńskiej 8; *starozakonnych:* płci męzkiej 4, płci żeńskiej 3, razem 23.

* Zmarli w tych dniach: Sebastjan Sikorski, obywatel lat 72; Jan Rychter, lat 67; Rozalja z Zakrzewskich Łukaszewska, lat 25; Matylda z Huckanów Szklarska, lat 21; Karolina Manchmajer, lat 78; Marjanna Weyss, lat 48; Maksymiljan Zawadzki b. urzędnik b. zarządu finansów, lat 39; Zuzanna Bielska, panna, lat 65; Olga Charianow, artystka baletu warszawskiego, lat 18; Alfred Moldenhawer, podaptekarz, lat 29; Franciszka z Borkowskich Malinowska, lat 49; Katarzyna Korzeniewska, wdowa po b. kapitanie inżynierji b. wojsk polskich, emerytka; Karol Kaznitz, majster piekarski, lat 65.

Ceny Targowe.

dnia 12 (24) Września 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert rsr.	Czetwert kop.	Korzec od — rs.	Korzec od — kop.	do rs.	do kop.
Pszenica	11	50	6	50	7	80
Żyto	6	96	4	25	4	35
Jęczmień	5	60	3	30	3	50
Owies	3	60	2	10	2	25
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	1	68	—	90	1	5

Pud siana od kop. 25 – 27½. Pud słomy od kop. 17½ – 20

Dowozy: Pszenicy 103; Żyta 229; Jęczmienia 857; Owsa 457 czetwerti.

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt
Petersburg, d. 12 (24) Września 1869 r.

	za rsr.
Weksle na Londyn 3 mies.	30 29¾
„ Hamburg „	26 15/16
„ Amsterdam „	148½
„ Paryż	312
„ Berlin 15 dni za 100 Rs.	—
5-ta Pożyczka Stieglitza	—
6-ta „ „	—
7-ma „ Rothschilda	-
1-sza „ Premjowa z r. 1864.	155
2-ga „ „ z r. 1866.	152
5% Bilety Bankowe	87⅜
Akcje W-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs.	150¼
Obligacje „ „ „ „	—
Akcje Drogi Żelaz. Warszawsko-Terespolskiej	116
„ „ „ „ Wiedeńskiej	69
5% Listy Zastawne Ruskie	—
Imperjały	660
Dyskonto	6%

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.
dnia 13 (25) Września 1869 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski kurant za 100 tal	—			
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100			—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—		—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	-	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—		—	—
„ „ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	89	78	89	48
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	89	78	89	48
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego	—	—	100	17
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	73	73	73	7
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	—	—	-	
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—		—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	.	.
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100	—	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	—	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	155		—	—
„ „ z 1866 rs. 100	152	—	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji	—	—	—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	70			—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę	—			—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	72	—	—	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—			—
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.

			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	118	20	117	90
„	„ „	k. t.	—	—	117	90
Wrocław	„ „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.	—	—	—	—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	10	—	—
Paryż	300 Frank.	2 m.	96	75	96	45
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	98	10	—	—
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. 2²/₉.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. 1 k. 26⅔.

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt
z Berlina, d. 12 (24) Września 1869 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego		76⅛
Weksle na Warszawę		76
„ Petersburg 3 tygodn.		84¼
„ „ 3 miesięczny		83⅜
„ Londyn 3 „		—
„ Paryż 2 „		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		82⅛
Listy Zastawne 4%		68
Listy Likwidacyjne		55½
Obligacje Skarbowe 4%		67⅜
Koleje Rosyjskie		96¼
Akcje Drogi Żelaznej Terespolskiej		90
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		79½
Akcje Drogi Żelaznej Warsz.-Wiedeńskiej		56
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		—
Nowa pożyczka premjowa 1-ej emisji		124½
„ „ „ 2-ej emisji		122½
5-ta Pożyczka Stieglitza		—
5% Listy Zastawne Ruskie		—
Żyto na targu		49½
„ na dostawę w jesieni		49¼
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		122 80
„ Hamburg		90 10
„ Paryż		48 70
Pożyczka Narodowa		66 70
5% Metaliki		57 80
Akcje Banku Kredytowego		250
Z PARYŻA.		
Renta 3%		70 30
Renta Włoska		52
Akcje Kredytu Ruchomego		210
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		—

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 6853. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Z powodu nastąpionej śmierci: I. Wincentego Stefańskiego wierzyciela ostrzeżenia dla sumy rs 5,270 kop 21 i różnych pretensji pod Nr. 2 działu III wykazu hypotecznego dóbr Narty z O-gu Kowalskiego subintabulando zapisanego; II. Jana Nepomucena Szczawińskiego wierzyciela sum a) rs 1,220 kop. 8 i rs. 705 na dobrach Wola Bronicka i na dobrach Mierczyn, b) rub. srebr. 120 na dobrach Białfi c) rub. srebr 300 na dobrach Grochów zabezpieczonych, otworzyły się spadki do regulacji których wyznaczam termin na dzień 25 Marca (6 Kwietnia) 1870 roku w Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

1—1 Kuczyński.

N. D. *6868. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

1. Jana Schwartz współwłaściciela osady (pół włóki gruntu Nr. 8 w nomenklaturze Koprki położonego) w dziale III pod Nr 6 ad 7 wykazu hypotecznego księgi wieczystej dóbr Ołtarzew z Okręgu Warszawskiego zapisanej.

2. Moszka Joska Rubinlichta wierzyciela sum hypotecznych w dziale IV wykazów lokowanych, jako to: *a)* rs. 450 przez zastrzeżenie z aktu Nr. 18 na nieruchomości Nr. 2313*f*, *b)* rs 883 pod Nr. 10 na nieruchomości Nr. 405 i *c)* rs. 860 przez zastrzeżenie z aktu Nr 63 na nieruchomości Nr. 1136 w Warszawie położonych.

3. Józefy z Stefańskich Wierzbowskiej wierzycielki sumy rs. 1,050 na hypotece jatki rzeźniczej w nieruchomości Warszawskiej N. 975 w dziale IV wykazu księgi wieczystej przez zastrzeżenie z wniosku Nr. 152 lokowanej, toczy się postępowanie spadkowe do regulacji których wyznaczam termin na d. 8 (20) Grudnia 1869 r. w kancelarji hypotecznej.

Warszawa d. 13 (25) Września 1869 r.

2—2 Dziedzicki Adam.

N. D. 6901. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej.

Po nastąpionej śmierci Douglasa Ewans współwierzyciela sumy rsr. 322,454 kop. 11 na nieruchomościach Warszawskich N. 1766, 1823, 1824 i 1825 hypotecznie ubezpieczonej, toczy się postępowanie spadkowe. a termin do regulacji spadku oznaczony został na dzień 19 (31) Marca 1870 r. w kancelarji hypotecznej.

4—3 Stanisław Zawadzki.

N. D. 4364. Rejent Kancelarji Ziemianskiej w Płocku.

Po nastąpionej śmierci:

1. Sebastjana Kamińskiego, wierzyciela sum: rs. 337 k. 50, rs. 15 i rs 337 k 50, na dobrach Strzałkowo z okręgu Mławskiego, w dziale IV pod Nr. 6 zabezpieczonych.

2. Hieronima Rybickiego, współwłaściciela dóbr Dramino Wielkie lit E. z okręgu Płockiego.

3. Józefa Tyszki, wierzyciela sumy rsr. 4,500 na dobrach Gostkowo Dobki z okręgu Ostrołęckiego, w dziale IV pod Nr. 5 intabulowanej.

4. Ferdynanda Hagemajera, wierzyciela sumy rs. 1875, na dobrach Lelewo z okręgu Płockiego w dziale III pod Nr. 4 zabezpieczonej.

5. Stanisława Gutowskiego, wierzycielai sum: rsr. 2,100 i rsr. 3,000 na dobrach Mierzeniec A. z okręgu Pułtuskiego, w dziale IV pod Nr. 12 i 13 intabulowanych.

6. Karoliny Marchwińskiej, wierzycielk sum: rs. 300, w dziale IV pod Nr. 24 na nieruchomości w Płocku Nr. 266½ i 266¾, oraz rubli 375 na nieruchomości w Płocku Nr. 295, w dziale IV pod Nr. 11 zabezpieczonych.

7. Jana Zakrzewskiego; właściciela dóbr Kosmaczewo i dóbr Gruchowo z okręgu Mławskiego, oraz wierzyciela sum rs. 600 w dziale IV pod Nr. 2a. na dobrach Łukoszyn Wielki E, z okręgu Lipnowskiego i rs. 1,134 na dobrach Łąg z okręgu Mławskiego w dziale IV pod Nr. 19 zabezpieczonych.

9. Jana Szamszor, współwierzyciela sumy rs. 750, w dziale IV pod Nr. 2, oraz współwłasciciela prawa zastawu w dziale III pod Nr. 7 na dobrach Linne z okręgu Lipnowskiego zabezpieczonych.

9. Ludwika Sniechowskiego, wierzyciela sumy rs. 92 kop. 10 na dobraah Okalewo z okręgu Lipnowskiego w dziale III pod Nr. 2 zahypotekowanej, otworzyły się spadki i rozporządzone zostały postępowania spadkowe, do zamknięcia których, termin półroczny na d. 19 (31) Grudnia 1869 r. w Płocku w Kancelarji Ziemiańskiej wyznacza się.

Płock d. 7 (19) Czerwca 1869 r.

2—5 Janczewski.

N. D. *4362. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku.*

Po nastąpionej śmierci:

1. Andrzeja Riemer, wierzyciela sumy rs 75, na dobrach Płaciszewo z Prasnyszskiego zapisanej.

2. Jana Lasockiego, współwłaścicielu dóbr Biernaty Pienice z Prasnyszskiego.

3. Florjana Zyznowskiego, właściciela dóbr Dobki Stare lit. B. z Ostrołęckiego.

4. Aleksandry Cieleckiej, współwłaścicielki dóbr Wyszychy z Pułtuskiego.

5. Teodory Przyłuskiej, wierzycielki sumy rs. 8,250 na dobrach Sulencice z Mławskiego zabezpieczonej.

Toczą się postępowania spadkowe, termin do zamknięcia których w mojej Kancelarji na dzień 24 Grudnia 1869 (5 Stycznia 1870) r. oznaczony został.

Płock, d. 9 (21) Czerwca 1869 r.

2—2 A. Wołowski.

N. D. 6905. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż z powodu nastąpionej śmierci:

a) Józefa Bierzyńskiego, zmarłego duia 9 (21) Sierpnia r. b.. wierzyciela sumy rsr. 1,500 na dobrach Lócinie z Okręgu Andrejowskiego, w Dziale IV wykazu hypotecznego pod N. 7 lit. *b* ubezpieczonej, i drugiej rsr. 900 na nieruchomości miejskiej w Kielcach num. polic. 254 w hypotece 155 oznaczonej, w tymże Dziale pod Nr. 18 zapisanej.

b) Magdaleny z Gwoździowskich Malinowskiej, Jana-Kantego Malinowskiego małżonki, zmarłej dnia 22 Stycznia 1866 r., współwłaścicielki nieruchomości miejskich w mieście gubernjalnem Kielcach, to jest: jednej num. polic. 13 w hypotece 73, drugiej num. polic. 222 i 257, hypot. 153 oznaczonych.

c) Karola i Franciszki z Majewskich małżonkach Rogalskich, z których Karol Rogalski zmarł w dniu 5 Marca 1827 r., a Franciszka z Majewskich Rogalska w dniu 26 Września 1845 r., właścicielach niernchomości miejskiej w Kielcach num. pol. 326 hyp. 238 oznaczonej.

d) Wincentego Charzewskiego, zeszłego z tego świata w dniu 30 Października 1866 r., wierzyciela sum: rsr. 3,000 i rsr. 229 kop. 5 z procentami, przez ostrzeżenie prawa i miejsca w hypotece na dobrach Goleniowy z Okręgu Andrejowskiego w Dziale IV wykazu pod Nr. 44 zapisanych.

Otworzyły się spadki, dla uregulowania których, wzywam interesowane strony, aby z prawami swemi do kancelarji mej hypotecznej w mieście gubernjalnem Kielcach najdalej w dniu 20 Marca (1 Kwietnia) 1870 r. jako terminie prekluzyjnym zgłosiły się.

Kielce dnia 6 (18) Września 1869 roku.

Grzegorz Juszyński.

N.D. *4404. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Radomiu.*

Donosi o otwartych spadkach po zmarłych:

a) Wincentym i Katarzynie Zbrosińskich właścicielach ogrodu uregulowanego w nieruchomości M. Radomia Nr. hyp. 139.

b) Naftali Stajnkalk wierzycielce sumy rs. 5,765, w Dziale IV. do Nr. 11 wykazu dóbr Odechowiec z Okręgu Radomskiego.

c) Mośku Mandelmanie współwłaścicielu ewikcji w wykazie dóbr Wierzchowisk z Okręgu Soleckiego w Dziale IV. pod Nr. 35 zapisanej oraz wierzycielu sumy rs. 225 w Dziale IV. pod Nr. 12 wykazu dóbr Młodocina z Okręgu Radomskiego zabezpieczonej.

d) Honoracie z Mieszanowskich Schmidt wierzycielce sumy rs. 426 kop. 50 w Dziale IV. pod Nr. 31 wykazu dóbr Krasnica z Okręgu Opoczyńskiego.

Wzywa interesowanych aby się w dniu 18 (30) Grudnia r. b. w kancelarji mojej z dowodami urzędowemi prawa ich do tych spadków legitymującemi stawili pod prekluzją.

Radom dnia 7 (19) Czerwca 1869 r.

Tirpitz.

N. D. 4320. Pisarz Sądu Pokoju w Grójcach.

Z powodu nastąpionei śmierci Mordki Nuty Sangiera właściciela domów pod Nr. 69, 47 i 48 w mieście Grójcach Powiecie Grójeckim położonych, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznacza się termin w Kancelarji Pisarza Sądu Pokoju w Grójcach na dzień 17 (29) Grudnia roku bieżącego.

Grójec d. 9 (21) Czerwca 1869 r.

2—2 Józef Borowski.

N. D. 6903. Pisarz Sądu Pokoju w Kutnie.

Po śmierci: 1. Karola i Ernestyny małżonków Kryger właścicieli nieruchomości w m. Kutnie pod Nr. 246 położonej, 2) Taby Rajzy Herszberg współwłaścicielki nieruchomości w temże mieście pod Nr. 63 i 3) Tobiasza Herszberg wierzyciela sumy rs. 52 k. 50 z większej rs. 150 w dziale IV pod Nr. 3 tejże nieruchomości lokowanyej pochodzącej, toczy się postępowanie spądkowe. do ukończenia którego termin prekluzyjny na dzień 2 (14) Kwietnia 1870 r. oznaczam.

Kutno d. 8 (20) Września 1869 r.

1—2 Kobyłecki.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 6763. *Управленіе Варшавскаго Оберъ-Полицiймейстера.*

Объявляетъ симъ, что 23 Сентября (5 Октября) с. г., съ 10 часовъ утра, до окончательной распродажи, въ зданіи Ратуша, будутъ продаваться съ публичныхъ торговъ, разные предметы и вѣщи хранящіеся въ депозитѣ сего Управленія, какъ найденныя такъ и отобранныя отъ подозрительныхъ лицъ, а именно разнаго сорта одежда, серебряныя и золотыя издѣлія, часы и т. п., за полученіемъ которыхъ никто не явился въ опредѣленное закономъ время. Продажа будетъ производиться на наличныя деньги съ немедленною уплатою оныхъ.

* * *

Podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w d. 23 Września (5 Października) r. b., poczynając od godziny 10 z rana, w zabudowaniach Ratusza, odbywać się będzie sprzedaż przez publiczną licytację, aż do zupełnej wyprzedaży, rozmaitych rzeczy z depozytu policyjnego pochodzących tak do ubrania służących, jak również przedmiotów znalezionych od osób podejrzanych odebranych, oraz rozmaitych kosztowności, zegarków, i t. p., przedmiotów, po odbiór których właściciele, pomimo prawem zastrzeżonych terminów niezgłosili się, a które to przedmioty w dniu powyższym, za gotowe zaraz płacić się mające pieniądze sprzedane będą.

N. D. *6915. Временный Комитетъ о постройкѣ Варшавскаго Центральнаго Дома Умалишенныхъ.*

Объявляетъ ко всеобщему свѣдѣнію, что 22 Сентября (4 Октября) сего года въ помѣщеніи Главнаго Попечительнаго Совѣта Благотворительныхъ Заведеній въ Брилевскомъ Дворцѣ будутъ произведены Комитетомъ (in minus) торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на устройство двухъ колодцевъ въ мѣстности предположенной подъ устройство Центральнаго дома. Торгъ начнется отъ суммы 1,447 р. 28 коп. сер. къ оному допущены будутъ специялисты и мастера колодезнаго дѣла.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны подать во Временный Комитетъ запечатанное объявленіе на установленной гербовой бумагѣ, четко, безъ поправокъ и подчистокъ, по прилагаемой формѣ, не позже 12 часовъ назначеннаго для торговъ дня.

Объявленіи написанныя не по этой формѣ или поданныя позже 12 часовъ приняты не будутъ.

Условія на работы могутъ быть разсматриваемы ежедневно съ 10 утра до 3 часовъ по полудни за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, въ канцеляріи Главнаго Попечительнаго Совѣта.

Г. Варшава, 11 (23) Сентября 1869 г.

Предсѣдательствующій въ Комитетѣ, Дѣйствительнѣй Статскій Совѣтникъ, Бекеръ.

Форма объявленія во Временный Комитетъ о постройкѣ Варшавскаго Центральнаго дома умалишенныхъ.

Жителя (такого то, обозначить званіе, имя, фамилію, мѣсто жительства).

Объявленіе.

На основаніи вызова Комитета отъ 10 (22) сего Сентября, я желаю принять на себя устройство двухъ колодцевъ въ мѣстности, которая будетъ мнѣ указана, на точномъ основаніи кондицій и извѣстныхъ мнѣ условій за сумму (обозначить прописью). Въ залогъ (vadium) представляю при семъ сто сорокъ пять рублей, которые, если за мною не состоится торгъ, прошу мнѣ возвратить лично.

(Подписать званіе, имя, фамилію, годъ, число и мѣсяцъ).

N. D. 6900. W dniach 17 (29) Września o godz. 10 rano na placu Krasińskich, 18 (30) Września o godz. 11 z rana w Rynku Starege Miasta, 19 Września (1 Paździenika) o godz. 11 rano na placu Muranów, 22 Września (4 Października) o godz. 10 rano na targu za Żelazną Bramą i 23 Września (5 Października) r. b. o godz. 10 rano, na Targu Sewerynów w Warszawie w edzekucji sądowej prawnie zajęte ruchomości jako to: oksewty, kontuary sklepowe, różne meble jesionowe, machoniowe i palesandrowe, garderoba, bielizna męzka i damska. różne naczynia kuchenne, lustra, lampy i t. p. przez publiczną licytację sprzedane będą.

1—1 M *Magnuski*, Komornik.

OGŁOSZENIA PRYWATNE. ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 6590. Podaje do powszechnej wiadomości, iż **Bilety Lombardowe** wydane za Nr. 22,775 na rsr. 17, Nr. 23,634 na rs. 13 przypadkowo zaginęły.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w sześć tygodni od dnia 25 Września 1869 r. to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onych w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie, duplikat biletu wydany zostaną osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji.

3 3

N. D. 7902.

Leon Radziszewski nowo mianowany Komornik przy Sądzie Pokoju w Łodzi, z obowiązkiem utrzymywania kancelarji w Zgierzu— otworzył swą kancelarję w temże mieście Zgerzu.

1—3

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. – Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Ogłoszeń w Dodatku.)

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІАЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 6880. Горный Департаментъ въ Царствѣ Польскомъ.

Горный Департаментъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что пріостановленная временно продажа желѣза и прочихъ горнозаводскихъ издѣлій въ Варшавскомъ Главномъ Казенномъ Магазинѣ, на углу Граничной и Королевской улицъ, вновь открыта и производится по существовавшимъ прежде правиламъ.

* * *

Wydział Górnictwa podaje do powszechnej wiadomości, że wstrzymana chwilowo sprzedaż żelaza i innych wyrobów górniczych w magazynie rządowym w Warszawie przy ulicy Królewskiej i Granicznej, na nowo została otwartą i uskuteczniać się będzie na tychże samych jak poprzednio zasadach.

Г. Варшава, 11 Сентября 1869 года.
Завѣдывающій Горнымъ Департаментомъ, Антиповъ.
Начальникъ Отдѣленія, Соболевскій.
Правитель Канцеляріи, Бригевичъ.

N. D. 6887. *Сувалкское Губернское Правленіе*

На основаніи 1-й Ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившихся за границу жителей Кальварійскаго Уѣзда, гмины Подавине Ивана Стадалиса, Давида Клеймитча, Христофора Веера, Густава Нисса и ев. Шмуйлу Улицкаго, гмины Кирена евреевъ: Мовшу Ковенскаго, Янкеля Идевича, Екера Пилятовскаго, Ицку и Давида Кѣвлицкихъ, Шмуйлу и Ицку Смоляровъ, Лейзера Кирснянскаго, и гмины Раудань крестьянъ: Ивана Бартошевича, Петра Хмѣлевскаго, Мацѣя Якубаника, Франца Шмидта, Ивана Жуковскаго и еврея Израиля Циральскаго, чтобы они въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратились въ Царство Польское и явились къ ближайшему Полицейскому Начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 Стат. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Сентября 9 дня 1869 года.
1—1 за Совѣтника, Хилинскій.

N. D. 6888. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й Ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, вызываетъ самовольно отлучившихся за границу Чиновника здѣшней Казенной Палаты Петра Лелеша, съ женою Маріею-Теодорою и тещею Емиліею Любовницкою, чтобы они въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратились въ Царство Польское и явились къ ближайшему Полицейскому Начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Сентября 9 дня 1869 года.
1—1 за Совѣтника Хилинскій.

N. D. 6889. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й Ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя фольварка Дембизизна, гмины Чостковъ Сувалкскаго Уѣзда крестьянина Ивана Кулеша, чтобы онъ въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему полицейскому начальству, въ противномъ же случаѣ, будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Сентября 9 дня 1869 года.
1—1 за Совѣтника, Хилинскій.

N. D. 6114. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 3 Іюля сего года поступило въ оный прошеніе Отставнаго Подполковника Сытенко о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на морскія кресла, для устраненія вліянія качки.

3—3 Г. Варшава, 8 Августа 1869 года.

N. D. 6115. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 30-го Мая сего года поступило въ оный прошеніе Г. Тиріона о выдачѣ иностранцу Баббиту 10-лѣтней привилегіи на усовершенствованія въ устройствѣ кипятильниковъ и холодильниковъ.

2—3 Г. Варшава, 8 Августа 1869 года.

N. D. 6116. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 10 Іюня с. г. поступило въ оный прошеніе Г. Боневиля о выдачѣ иностранцу Яворскому 10-лѣтней привилегіи на воду для ращенія волосъ.

3—3 Г. Варшава, 8 Августа 1869 года.

N. D. 6117. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 4 Іюня сего года поступило въ оный прошеніе Гражданскаго Инженера Рейса о выдачѣ иностранцамъ Ванъ-Ройену и Шретлену 10-лѣтней привилегіи на колесную помпу для подъема воды.

3—3 Г. Варшава, 8 Августа 1869 года.

N. D. 6118. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 20 Іюля сего года поступило въ оный прошеніе Г. Каупе о выдачѣ иностранцу Гандисайду 10-лѣтней привилегіи на усовершенствованія въ устройствѣ колесъ.

3—3 Г. Варшава, 8 Августа 1869 года.

N. D. 6119. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 27 Іюня сего года, поступило въ оный прошеніе Дворянина Токарскаго о выдачѣ ему 3 лѣтней привилегіи на снарядъ для хожденія по водѣ.

3—3 Г. Варшава, 8 Августа 1869 года.

N. D. 6120. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 30 Мая сего года поступило въ оный прошеніе Г. Тиріона о выдачѣ иностранцу Гюркуру 10-лѣтней привилегіи на способъ сожиганія горючихъ газовъ и паровъ, для полученія болѣе яркаго свѣта.

3—3 Г. Варшава, 8 Августа 1869 года.

N. D. 6121. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 9 Іюля с. г. поступило въ оный прошеніе Купца Пѣшкова о выдачѣ ему 6-лѣтней привилегіи на введеніе въ Россіи новаго способа выдѣлки бархатныхъ ковровъ.

3—3 Г. Варшава, 8 Августа 1869 года.

N. D. 6122. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 27 Іюня сего года, поступило въ оный прошеніе купца Гизе о выдачѣ иностранцу Сарони 3-лѣтней привилегіи на усовершенствованіе въ фотографическомъ искуствѣ.

3—3 Г. Варшава, 8 Августа 1869 года.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 6897. Sąd Pokoju w Radinie Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądanej regulacji hypoteki nieruchomości w mieście Międzyrzecu, a mianowicie:

Placu w mieście Międzyrzecu Nod Nr. 89 dawniej a teraz pod Nr. 577 położonego między Pocztą a hotelem Warszawskim, jak również między szosą od południa, a placem Siłuszykowej wdowy i Józefa Paszkiewicza od północy leżącego, sążni sto dziesięć łokci dwa długiego, a sążni piętnaście i pół od strony Poczty szerokiego, do własności Henryka i Joanny z Pancerów małżonków Stano należącego.

Zawiadamia przeto interesantów, iż takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 18 (30) Grudnia 1869 r.

Wzywa ich przeto, aby osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie do tego umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali i w dodokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, iż niezgłaszający się w terminie, podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160, prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanych w terminie do regulacij nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę od rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazanym zostanie i w podług art. 150 tegoż prawa utraci wszelkie dobrodziejstwa pra-wne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi w d. 19 (31) Grudnia 1869 r na posiedzeniu publicznem Sądu i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesanci przeto, bez dalszego wezwania, ogłoszenia jej przytomnemi być powinni.

Radin d. 6 (18) Września 1869 r.
za Podsędek,
1—1 Pisarz Sądu, M. Slubowski.

N. D. 6893. Sąd Pokoju w Koninie Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki nieruchomości w m. Koninie na przedmieściu Borzętowo zwanem położonej, z domu drewnianego, placu i ogrodu składającej si ę, do Ernesta i Anny małżonków Helwig należącej i na żądanie tychże wywołanej.

Zawiadamia interesantów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym, w d. 19 (31) Grudnia 1869 r.

Wzywa ich przeto, aby w terminie osobiście, lub przez pełnomocników urzędownie i szczególnie upoważnionych zgłosili się z swemi prawami pod prekluzją art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisaną.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi w dni ośm na posiedzeniu jawnem Sądu tutejszego.

Konin d. 9 (21) Września 1869 r.
1—1 Podsędek, Ettinger.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 6882 *Калишское Губернское Правленіе.*

Отъ Калишскаго Губернскаго Правленія объявляется, что въ присутствіи онаго производиться будутъ 6 (18) Октября с. г. въ часъ по полудни публичные изустные торги (in minus) на поставку продовольственныхъ припасовъ для арестантовъ содержащихся въ Калишской тюрьмѣ съ 1 (13) Января 1870 г. по 1 (13) Января 1871 г. съ опредѣленной постановленіемъ б. Совѣта Управленія Царства Польскаго отъ 24 Мая (5 Іюня) 1866 г. за № 22729, нормальной цѣны въ семь копѣекъ серебромъ за дневную порцію арестанта.

Желающіе принять на себя упомянутую поставку обязаны явиться въ назначенное выше мѣсто и срокъ съ свидѣтельствомъ мѣстнаго полицейскаго начальства о своей благонадежности и съ залогомъ на сумму 750 р. с. наличными деньгами, закладными листами или другими государственными билетами, дозволенными по существующимъ узаконеніямъ къ представленію въ залогъ по обязательствамъ съ казною.

О прочихъ условіяхъ можно будетъ узнать въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Калишскаго Губернскаго Правленія ежедневно, исключая табельныхъ и праздничныхъ дней.

Г. Калишъ, 9 Сентября 1869 года.
1—3 за Совѣтника, (. . . . .).

N. D. 6883. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что 8 (20) Октября сего года въ 12 часовъ утра въ присутствіи Губернскаго Правленія будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій (in minus) на отдачу съ подряда исполненіе работъ по постройкѣ новой Греко-Уніатской деревянной церкви въ с. Волѣ Верещинской Влодавскаго Уѣзда съ оградою, начиная отъ суммы 4710 руб. 81 коп. исчисленной по утвержденной Губернскимъ Правленіемъ смѣтѣ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны представить предъ вышеозначеннымъ срокомъ, а именно за полъ часа до торговъ на руки Секретаря присутствія запечатанныя объявленія, составленныя согласно нижеслѣдующей формѣ на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства, въ которыхъ предложенная сумма должна быть написана прописью безъ скобленія и перечеркиванія.

Сверхъ того къ объявленію слѣдуетъ приложить:

а. кассовую квитанцію на внесенный залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части смѣтной суммы т. е. 471 руб. 8 коп., и

б гильдейское свидѣтельство установленное Высочайше утвержденнымъ положеніемъ о пошлинахъ за право торговли и промысловъ.

Прочія условія означенныхъ торговъ можно разсматривать въ Административномъ отдѣленіи Губернскаго Правленія, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Сѣдлецъ, Сентября 8 дня 1869 г.
Совѣтникъ, (. . . . .)

Форма подписки.

Вслѣдствіе объявленія, отъ 8 Сентября с. г., симъ обязуюсь взять въ подрядъ исполненіе работъ по постройкѣ Греко-Уніатской церкви въ Волѣ Верещинской Влодавскаго Уѣзда, за сумму N. (прописью) принимая на себя всѣ обязательства и предупрежденія изложенныя въ торговыхъ условіяхъ. Квитанцію N. кассы на представленные въ залогъ р. к., а равно гильдейское свидѣтельство при семъ прилагаю, которыя въ случаѣ моей неустойки на торгахъ, будутъ мною же обратно приняты (или объ отсылкѣ коихъ въ случаѣ неустойки, прошу распорядиться адресуя на мой счетъ на почту N.

Постоянное жительство имѣю въ N.
Писано мною въ N. мѣсяца 1869 г.
1—3 (имя и фамилія).

N. D. 6884. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что 8 (20) Октября сего года въ 12 часовъ утра въ присутствіи Губернскаго Правленія, будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій (in minus) на отдачу съ подряда исполненіе работъ по постройкѣ новой, Греко-Уніатской каменной церкви въ с. Яблонѣ Радинскаго Уѣзда съ оградою, начиная отъ суммы 15,502 руб. 41 коп. исчисленной по утвержденной Губернскимъ Правленіемъ смѣтѣ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны представить предъ вышеозначеннымъ срокомъ а именно за полъ часа до торговъ на руки Секретаря присутствія запечатанныя объявленія, составленныя согласно нижеслѣдующей формѣ на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства, въ которыхъ предложенная сумма должна быть написана прописью безъ скобленія и перечеркиванія.

Сверхъ того къ объявленію слѣдуетъ приложить:

а. кассовую квитанцію на внесенный залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части смѣтной суммы т. е. 1,550 руб. 24 коп., и

б. гильдейское свидѣтельство установленное Высочайше утвержденнымъ положеніемъ о пошлинахъ за право торговли и промысловъ.

Прочія условія означенныхъ торговъ можно разсматривать въ Административномъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Сѣдлецъ, Сентября 8 дня 1869 г.
Совѣтникъ, (. . . . .)

Форма подписки.

Вслѣдствіе объявленія отъ 8 Сентября с. г. симъ обязуюсь взять въ подрядъ исполненіе работъ по постройкѣ Греко-Уніатской церкви с. Яблонѣ Радинскаго Уѣзда за сумму N. (прописью) принимая на себя всѣ обязательства и предупрежденія изложенныя въ торговыхъ условіяхъ. Квитанцію N. кассы на представленные въ залогъ руб. коп. а равно гильдейское свидѣтельство при семъ прилагаю, которыя въ случаѣ моей неустройки на торгахъ будутъ мною же обратно приняты (или объ отсылкѣ коихъ въ случаѣ неустойки, прошу распорядиться адресуя на мой счетъ на почту въ N.)

Постоянное жительство имѣю въ N.
Писано мною въ N. мѣсяца 1869 г.
(имя и фамилія).

N. D. 6885. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что 8 (20) Октября сего года въ 12 часовъ утра въ присутствіи Губернскаго Правленія, будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій (in minus) на отдачу съ подряда исполненіе работъ по постройкѣ новой Греко-Уніатской каменной церкви въ м. Вишницы Влодавскаго Уѣзда съ оградою, начиная отъ суммы 10,122 руб. 40½ коп. исчисленной по утвержденной Губернскимъ Правленіемъ смѣтѣ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны представить предъ вышеозначеннымъ срокомъ а именно за полъ часа до торговъ на руки Секретаря присутствія запечатанныя объявленія, составленныя согласно нижеслѣдующей формѣ на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства, въ которыхъ предложенная сумма должна быть написана прописью безъ скобленія и перечеркиванія.

Сверхъ того къ объявленію слѣдуетъ приложить:

а. кассовую квитанцію на внесенный залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части смѣтной суммы т. е 1,012 руб. 24 коп., и

б. гильдейское свидѣтельство установленное Высочайше утвержденнымъ положеніемъ о пошлинахъ за право торговли и промысловъ.

Прочія условія означенныхъ торговъ, можно разсматривать въ Административномъ отдѣленіи Губернскаго Правленія, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Сѣдлецъ, Сентября 8 дня 1869 г.
Совѣтникъ, (. . . .)

Форма подписки.

Вслѣдствіе объявленія отъ 8 Сентября с. г. симъ обязуюсь взять въ подрядъ исполненіе работъ по постройкѣ Греко-Уніатской церкви въ м. Вишницы Влодавскаго Уѣзда за сумму N. (прописью) принимая на себя всѣ обязательсва и предупрежденія изложенныя въ торговыхъ условіяхъ. Квитанцію N. кассы на представленные въ залогъ руб. коп. а равно гильдейское свидѣтельство при семъ прилагаю, которыя въ случаѣ моей неустойки на торгахъ будутъ мною же обратно приняты (или объ отсылкѣ коихъ въ случаѣ неустойки, прошу распорядиться адресуя на мой счетъ на почту въ N.)

Постоянное жительство имѣю въ N.
Писано мною въ N мѣсяца 1869 г.
(имя и фамилія).

N. D. *6879. Варшавская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что въ присутствіи оной 8 (20) Октября с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться публичные изустные торги на отдачу въ 12-лѣтнѣе арендное содержаніе казеннаго фольварка Руда, Варшавскаго Уѣзда срокомъ съ 1 (13) Октября 1869 г. до 1 (13) Октября 1881 г, начиная сіи торги отъ установленной для сей аренды годовой суммы 780 р 60 к.

Кромѣ изустныхъ торговъ, дозволяются торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, которыя должны быть представляемы до 12 часовъ дня вышеозначеннаго числа, объявленія сіи вскрываются по окончаніи изустнаго торга.

Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны представить, кромѣ свидѣтельства установленнаго для арендаторовъ казенныхъ имѣній, квитанцію казеннаго казначейства или Банка вовзносѣ залога наличными деньгами или другими принимаемыми подъ залоги билетами въ размѣрѣ 500 р. и сверхъ того 10 р. наличными деньгами на издержки публикаціи о торгахъ.

Таковыя же свидѣтельства и квитанціи должны быть приложены къ запечатаннымъ объявленіямъ, такъ какъ заявленія безъ сихъ документовъ оставлены будутъ безъ послѣдствій.

Условія отдачи имѣнія Руда въ аренду, могутъ быть пересматриваемы желающими ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ дней, въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Варшавской Казенной Палаты.

Г. Варшава, 10 Сентября 1869 года.
Асесоръ, Добошинскій.
Старшій Дѣлопроизводитель,
1—3 Колодзинскій.

N. D. *6913. Magistrat Miasta Warszawy.*

Na sprzedaż do rozbioru oficyny drewnianej pod gontami w podwórzu posesji Nr. 1556*d* które z powodu złego stanu grozi zawaleniem, oraz budki drewnianej dla stróża bez pozwolenia wystawionej, odbędzie się w dniu 22 Września (4 Października r. b. o godzinie 12 w południe u Komisarza Administracyjnego cyrkułu 7 i 8 licytacja głośna od kwoty rsr. 3 in plus, do której przystępujący, vadium w ilości rubli srebr. 3 złoży, a bliższe warunki u Komisarza Administracyjnego cyrkułu 7 i 8 przejrzeć może.

Warszawa d. 10 (22) Września 1869 r.
Z upoważnienia p. o. Prezydenta,
Radny Magistratu, Luceński.
za Naczelnika Kancelarji, Baudouin.

N. D. *6914. Magistrat Miasta Warszawy.*

Na sprzedaż do rozbioru grożącej pożarem kuźni drewnianej z kominem blaszanym pokrytej gontami egzystującej na posesji Nr. 695/6 odbędzie się w dniu 16 (28) Września roku bieżącego o godzinie 12 w południe u Komisarza Administracyjnego Cyrkułu 4, 5 i 6, licytacja głośna od kwoty kop. 50 in plus do której przystępujący vadium w ilości kop. 50 złoży, a bliższe warunki u Komisarza Administracyjnego Cyrkułu 4, 5 i 6 przejrzeć może.

Warszawa d. 10 22) Września 1869 r.
Z upow. p. o Prezydenta,
Radny Magistratu, Luceński.
za Naczelnika Kancelarji, Baudouin.

N. D. 6693. *Ломжинское Акцизное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что на основаніи разрѣшенія Центральнаго Управленія акцизными сборами въ Царствѣ Польскомъ, въ Пултускомъ Соляномъ Магазинѣ, 7 и 8 числѣ Октября мѣсяца сего 1869 г. съ 12 до 4 часовъ по полудни, будутъ производиться изустные публичные торги съ узаконенною чрезъ три дня переторжкою, на продажу нечистой соли, накопившейся въ помянутомъ соляномъ магазинѣ, а именно: шибиковой соли: 199 бочекъ, или 1870 п. 24 ф. оцѣненной по 60 к. за пудъ и 264 бочки, или 2481 п. 24 ф., оцѣненной по 45 к. за пудъ; шибиковой въ кускахъ: 65 п. 17 ф. по 60 к. за п. и 159 п. 27 ф. по 45 к. за п. и зеленой въ кускахъ 24 п. по 40 к. за п., начиная торгъ отъ выше объясненныхъ цѣнъ.

Означенная соль, на торгахъ будетъ предложена отдѣльными партіями: кусковая отъ 45 до 100 п. и бочковая отъ 5-ти до 55 бочекъ въ каждой партіи.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку соли, благовременно обязаны внести въ одно изъ губернскихъ или окружныхъ казначействъ залогъ въ размѣрѣ $^1/_{10}$ части стоимости того количества соли, которое пожелаютъ купить, по цѣнамъ, какъ обозначено выше. Удостовѣренія казначействъ о взносѣ сказанныхъ залоговъ, должны быть поданы при простыхъ объявленіяхъ, Надзирателю акцизныхъ сборовъ 2-го округа въ г. Пултускѣ 7 и 8 Октября предъ открытіемъ торговъ до 12 часовъ утра.

Условія, относящіяся къ симъ торгамъ, желающіе могутъ разсматривать ежедневно отъ 10 часовъ утра до 2 часовъ по полудни, кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней, въ Канцеляріяхъ: Ломжинскаго Акцизнаго Управленія и 2-го Акцизнаго Округа въ г. Пултусткѣ, равно какъ и у Солянаго Пристава Пултускаго солянаго магазина, гдѣ вмѣстѣ съ симъ можно осматривать назначенную въ продажу соль.

Г. Ломжа, Сентября 2 дня 1869 года.
1—2 за Управляющаго, (. . . . .).

N. D. 6694. Александровская Таможня симъ объявляетъ, что съ 22 на 25 Сентября (4 на 7 Октября) с. г. будутъ продаваться въ г. Влоцлавскѣ съ аукціона конфискованные товары по оцѣнкѣ всего на 3,000 рублей, состоящіе изъ бумажныхъ, шерстяныхъ, льняныхъ издѣліи и другихъ разныхъ мѣлкихъ товаровъ. Эти товары будутъ продаваться ежедневно, начиная съ 11 часовъ утра до 4 по полудни.

* * *

Komora Aleksandrowo niniejszem ogłasza, iż w d. 22 po 25 Września (4 po 7 Października) r. b., sprzedawane będą w m. Włocławku przez publiczną licytację towary skonfiskowane, oszacowane razem na rs. 3,000, a mianowicie: wyroby welniane, bawełniane, lniane, oraz inne różne towary. Wyż wspomnione przedmieta sprzedawane będą każdodziennie od godziny 11-ej rano do 4-ej po południu.

Александрово, 2 Сентября дня 1869 года.
Управляющій, Авенаріусъ.

N. D. *6769. Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie.*

Podaje do wiadomości, iż w dniu 25 Września (7 Października) r. b. w gmachu szpitala Dzieciątka Jezus, o godzinie 12 w dzień, przed delegowanemi członkami Rady Szczegółowej Opiekuńczej tegoż szpitala, odbędzie się licytacja in minus, przez deklaracje opieczętowane na dostawę dla rzeczonego szpitala w roku bieżącym warzywa jako to: kartofli, buraków, marchwi, brukwi, pasternaku, kapusty białej włoskiej i czerwonej, włoszczyzny to jest w $^1/_4$ części selerów, a w $^3/_4$ pietruszki, cebuli.

Deklaracje bez stempla według niżej zamieszczonego wzoru spisane, wraz z dowodami na wniesione vadium do kasy szpitalnej składane być winny w Kancelarji szpitalnej w dniu do licytacji oznaczonym, najpóźniej do godziny 11 rano.

Deklaracje skrobane, przekreślane, poprawiane nie podpisane lub wymienienia miejsca zamieszkania licytanta nie obejmujące, przyjęte nie będą.

Ilość powyższych dostaw, ceny na praetium oraz wysokość vadium do każdej szczegółowa dostawy, oznaczone, obejmują wrunki licytacyjne, które każdodziennie z wyjątkiem świąt, w Kancelarji Szpitalnej przejrzane być mogą.

Wzór do deklaracji.

Na skutek ogłoszenia Rady Szczegółowej Opiekuńczej Szpitala Dzieciątka Jezus z d. mca. r. b. niżej podpisany, deklaruję niniejszem iż obowiązuje się w roku bieżącym dla rzeczonego szpitala dostarczyć (tu wymienienie rodzaj i cenę podejmowanej dostawy).

Wszystkim warunkom licytacyjnym się poddaję.

Kwit na złożone vadium w Kasie Szpitala, załączam.

Stałe moje zamieszkanie w . . . . pisałem d. . . mca. . . . . 1869 r.

(podpis imie i nazwisko).

Warszawa d. 6 (18) Września 1869 r.
w zastęp. Prezydującego,
Członek Rady, Referendarz Stanu,
M. Pruszyński.
2 - 3 Pomocnik Nadzorcy Mucharski.

N. D. 6692. *Конинское Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляется, что въ Уѣздномъ городѣ Конинѣ 22 Сентября с. г. въ 11 часовъ утра будутъ производиться торги на продажу занятыхъ предметовъ Секвестраторомъ на пополненіе казенныхъ недоимокъ причитающихся съ имѣній Высокѣ и Свѣнтцецъ именно: экипажей и хлѣба оцѣненныхъ на сумму 880 руб., почему желающихъ участвовать въ торгахъ на означенное время приглашается съ наличными деньгами.

Г. Конинъ, 31 Августа 1869 года.
и. д. Начальника Конинскаго Уѣзда,
Помощникъ, Косенко.
1—3 Дѣлопроизводитель, Хмѣликовскій.

N D. 6860. Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Starozakonnych w Warszawie.

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 17 (29) Września r. b. o godzinie 1 z południa odbędzie się w kancelarji Szpitala tutejszego głośna licytacja in plus, na sprzedaż pozostałych jabłek rajskich nie zakupionych do religijnego użytku.

Sprzedaż rzeczonych jabłek rajskich na konfitury odbędzie się partjami po 25 sztuk, a to za gotowe pieniądze zaraz po przybiciu płacić się mające.

Warszawa d. 10 (22) Września 1869 r.
Z upoważnienia Prezydującego
2—3 Członek Rady, N. Winawer.

N. D. *6876. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: szafa, komoda oraz 2 łużka jesionowe, w d. 23 Września (5 Października) 1869 r. o godzinie 12 w południe w domu pod Nr. 1771 przy ulicy S-to Jerskiej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 8 (20) Września 1869 r.
1—2 Dobronoki.

N. D. *6751. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: meble jesionowe i różne sprzety gospodarskie, w dniu 1 (13) Października 1869 r. o godzinie 12 w południe w domu pod N. 2481*a* przy ulicy Mylnej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 3 (15) Września 1869 r.
1- 2 Dobronoki.

N. D. 6750. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcją należności skarbowych i miejskich ruchomości a mianowicie: meble jesionowe, rądle i t. p. przedmioty, w dniu 22 Września (4 Października) 1869 roku o godzinie 12-tej w południe w domu pod Nr. 2299 przy ulicy Gęsiej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 3 (15) Września 1869 r.
1—2 Dobronoki.

N. D. 6749. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: 2 łużka i komoda jesionowe, w dniu 23 Września (5 Października) 1869 r. o godzinie 12 w południe w domu Nr. 2274*e* przy ulicy Muranowskiej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną

Warszawa d. 3 (15) Września 1869 r.
1—2 Dobronoki.

N. D. *6768. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10, Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: różne utensylja gospodarskie i wino w beczkach, w dniu 18 30) Września 1869 r. o godzinie 12 z południa na targu publicznym Sewerynowie przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu, sprzedane zostaną.

Warszawa d. 4 (16) Września 1869 r.
1—2 Sosonko.

N. D. 6930. Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jakóba Hantower, obywatela i kupca w Warszawie przy ulicy Solnej pod N. 805 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefata Magnuskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 523 przy ulicy Podwale zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 1,200 to jest rsr. 1,000 w akcjach kolei żelaznej Warszawsko-Bydgowskiej z 15 kuponami procentowemi i 9 kuponami dywidendowymi, zaś rs. 200 w gotowiźnie z procentem 5% od dnia 1 Czerwca n. s. 1866 r. i kosztów od Adama Myszkowskiego właściciela dóbr ziemskich Starogród, z przyległościami w Okręgu Siennickim, Gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkałego, a zamieszkanie prawne w Warszawie pod Nr. 798*b* u matki swej Ludwiki Myszkowskiej obrane mającego, protokułem Walentego Supryniewicza, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w w dniu 3 (15) Września 1866 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Starogród, składające się z wsi i folwarku Starogród, oraz wójtostwa Swiderszczyzna i młyna, w Okręgu Siennickim, Powiecie Stanisławowskim, Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu Siennickiego w mieście Mińsku posiedzenia swe odbywającego, w gminie Wielgolas, parafji Latowicz położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Adama Myszkowskiego należące i w tegoż posiadaniu zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, mają rozległości około włók miary nowopolskiej 22, albo dziesiatin 337 gruntu ornego, lasu około mórg 20 albo dziesiatin 10, łąk około włók 2 albo dziesiatyn 30, ogrody, siedliska i zabudowania zajmują około włók 2 czyli dziesiatyn 30, gruntu po wyciętym lesie około włók 15 albo dziesiatyn 229, wody, drogi, miedze i nieużytki około włók 3 albo dziesiatyn 46

Na gruncie powyższych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa parterowy gontami kryty, dwa kominy murowane mający.
2. Oficyna z drzewa parterowa, gontami kryta, dwa kominy murowane mająca, w której mieści się kuchnia i mieszkanie dla oficjalistów.
3. Dom czworak z drzewa, gontami kryty, jeden komin murowany mający.
4. Dom z drzewa parterowy czworak zwany, słomą pokryty, który w połowie zajmowany jest przez ludzi dworskich, a w drugiej należy do uwłaszczonych.
5. Dom czorak parterowy z drzewa, słomą poszyty, o jednym kominie murowanym i ten w jednej czwartej części parobcy dworscy zajmują, a reszta do uwłaszczonych należy.
6. Karczma z zajazdem z drzewa, gontami kryta, w tej mieszka Jakób Całka propinator za kontraktem na piśmie od S-go Jana r. b. na rok jeden i płaci rocznie rub sreb. 250 dworowi.
7. Kuchnia razem z pomieszkaniem z drzewa, gontami kryta.
8. Stajnia i wozownia z drzewa, gontami kryta.
9. Obora z drzewa słomą poszyta.
10. Wołownia z drzewa słomą poszyta.
11. Owczarnia z drzewa słomą poszyta.
12. Stodoła z drzewa słomą poszyta w której jest maszyna młocarnia wraz z sieczkarnią, a przy niej kierat pod słomą krytą.
13. Stodoła takaż sama jak poprzednia.
14. Spichrz z drzewa gontami kryty.
15 Szopa słomą kryta bez ścian.
16. Kurniki z drzewa słomą poszyte.
17. Chlewiki z drzewa gontami pokryte.
18. Piwnica w ziemi z kamieni murowana, gontami kryta.
19. Studnia drzewem cembrowana pod daszkiem drewnianym z gont, z kołem drewnianem.
20. Studnia druga również drzewem cembrowana z żurawiem.
21. Ogród warzywny i owocowy, w części kamieniami, a w części sztachetami z łat rzniętych ogrodzony, w którym mieści się drzew fruktowych około sztuk 100, lodownia w ziemi wykopana, drzewem cembrowana pod dachem słomianym, oraz sadzawka niezarybiona.
22. Ogrodzenia około dworu ze sztachet w słupy drewniane, klomb z kwiatów barjerką drewnianą ogrodzony.

W tej wsi osiadłych jest włościan 34, którzy posiadają grunta i zabudowania, po szczególe w akcie zajęcia z imion i nazwisk wymienieni.

Nadto czterech łanowych czyli sołtysów, wreszcie znajduje się 17 pustek, każda po mórg 7½ po dawnych gospodarzach, jest również 16 nowo-obdarowanych, po szczególe w akcie zajęcia wymienionych.

Wójtostwo Swiderszczyzna.

Podług wykazu hypotecznego dawniej egzystojące, obecnie w części wcielone do młyna, a w części do gruntów ogólnych folwarcznych.

M ł y n.

Młyn wodny o 2 gankach, jeden do mielenia, a drugi jagielnik z drzewa gontami kryty, w którym mieści się i mieszkanie o jednym kominie murowanym.

Budynek z drzewa słomą poszyty, w tym mieści się stodoła i obora, w którym mieszka Szmerek Jabłonka młynarz za kontraktem prywatnym na lat sześć poczynając od S-go Michała 1865 r. za cenę roczną ziersawną rub. sreb. 250, ma do tego dodane mórg 12

gruntu. Młyn ten urządzony jest na rzece Swider.

Szopa słomą kryta.

W tych dobrach nadto są jeszcze osiedli koloniści na gruntach po wyciętym lesie i tych jest sześciu z imion i nazwisk, w akcie zajęcia wymienionych, prócz tego za kontraktem urzędowym, przed Rugiewiczem Rejentem Okręgu Siennickiego zakupili na czynsz trzech włościan grunta w akcie zajęcia wymienieni.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefata Magnuskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 523 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Janowi Kozłowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Siennickiego, w mieście Mińsku urzędującemu, na ręce własne.

2. Adrjanowi Chrost, Wójtowi gminy Wielgolasy, we wsi Wielgolas urzędującemu, zaś we wsi Chiżyny zamieszkałemu, do której to gminy wieś Starogród należy, w Okręgu Siennickim Gubernji Warszawskiej położon., na ręce własne.

Obudwom d. 17 (29) Września 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie, dnia 19 Września (1 Października) 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, o godzinie 10 z rana, dnia 24 Listopada (6 Grudnia) 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józefat Magnuski, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 1 (13) Października 1866 r.

R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa dnia 1 (13) Października 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin przygotowawczego przysądzenia dóbr ziemskich Starogród w Okręgu Siennickim Gubernji Warszawskiej położonych, na dzień 18 (30) Kwietnia 1867 r. wyznaczony do skutku nie przyszedł, a wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 16 (28) Czerwca t. r., Józef Anfenger do dalszego popierania subhastacji dóbr Starogród podstawionym, zaś wyrokiem tegoż Trybunału nowy termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 1 (13) Września roku bież. godzinę 10 tą z rana wyznaczony został; przeto w tym terminie przysądzenie przygotowawcze odbedzie się, poczynając licytacją od sumy rubli srebrem 9,000.

Sprzedażą kierować będzie Filip Flam, Adwokat pod Nr. 489c zamieszkały, jako Obrońca Józefa Anfenger wierzyciela w Warszawie pod Nr. 2475 zamieszkałego.

Warszawa d. 15 (27) Sierpnia 1867 r.

Betlej, Podpisarz.

W terminie przygotowawczego przysądzenia odbytym w Trybunale, dnia 1 (13) Września 1867 r., dobra Starogród przysądzone zostały przygotowawczo za sumę rs. 9,000. Gdy następnie do dalszego popierania sprzedaży podstawieni zostali Edward Petzold i Dawid Nisensohn i zyskali dnia 18 (30) Czerwca 1869 roku wyrok Trybunału wyznaczający termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 26 Września (8 Października) t. r. Dalej wyrokiem z dnia 4 (16) Września r. b. Sukcesorowie Józefa Anfengera upoważnieni zostali do do odbycia terminu o ileby takowego Petzold i Nisensohn nie przystapili. W tym terminie licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 26,650 kop. $33^1/_2$, jako $^2/_3$ części taksy.

Warszawa d. 6 (18) Września 1869 roku.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 6874. Pisarz Trybunału Cywilnego w Suwałkach.

Stosownie do przepisu art. 682 K. P. S. podaje do publicznej wiadomości, że na żądanie Mendela Buraka handlującego, wierzyciela sumy rs. 925, z procentem, Blumy żony Abrama Nowiaskiego handlującego, za upoważnieniem tegoż czyniącej, wierzycielki sumy rs. 882 kop. 30 z procentami, w Łoździejach Powiecie i Okręgu Sejnskim, Mendela Effratha kupca, wierzyciela sumy rs. 532 kop. 20, z procentami w mieście Powiatowem Kalwarji, Mejera Margolis kupca, wierzyciela sumy rs. 605 w mieście Powiatowem Kalwarji i Fajwela Windzberga wierzyciela sumy rs. 265 i kosztów, w mieście Ludwinowie Powiecie i Okręgu Kalwaryjskim zamieszkałych, od których kroki prawne upoważniony Franciszek Nagórka Patron w Suwałkach zamieszkały w tym przedmiocie czyni, w poszukiwaniu należytości powyższych, aktem Komornika Trybunału Jana Nowopolskiego rozpoczętym na dniu 27 Listopada (9 Grudnia), a ukończonym w dniu 9 (21) Grudnia 1868 roku zajęte zostały na przymuszoną drogą sądową wyprzedaż.

DOBRA ZIEMSKIE

Pokirsniany, położone w Okręgu Kirsna-Wielka, Powiecie i Okręgu Kalwaryjskim, Gubernji Suwałkskiej, składające się z folwarku Pokirsniany, osady karczemnej Prudiale, takiejże osady Wygoda i osady ogrodniczej Pokirśniany, cały obszar wynosi dóbr tych mniej więcej włók 12, na lasy i pasieki włók 6, na bagna i zarośle włók 4, na grunta uwłaszczonych włościan morgów 8, a reszta przypada pod łąki, wody, zabudowania, drogi i ogrody; na folwarku Pokirśniany znajdują się budowle, dom mieszkalny dworski, dwa domy czeladnie, magazyn, stodoła, obory, odryna chlew; wszystkie drewniane słomą kryte, ogród fruktowy; co do lasu Szloma Tobołowski i Fajwel Wihzberg objawili w hypotece, że oni są właścicielami drzewa na przestrzeni od granicy Łoździejskiej do lasów Urdomińskich, na osadzie Prudiale, oprócz budowli i gruntu małoszczonego znajdują się: karczma stara i karczemka mała z kuźni przerobiona z drzewa stawiane. Na osadzie Wygoda karczma nowa z drzewa. Dobra powyższe wedle uregulowanej hypoteki są własnością: Rafała Józefa Gabryela Laskowskiego dłużnika w tejże majętności zamieszkałego dziedzica, który je łącznie ze współdłużniczką, żoną swoją Dominiką z Jackiewiczów Laskowską przez kontrakt przed Rejentem Russockim w Suwałkach dnia 28 Grudnia (9 Stycznia) 1865/6 r. wydzierżawił Wolfowi Zyman na lat 10, poczynając od dnia 11 (23) Kwietnia 1866 roku. z wyłączeniem dla siebie lasu, propinacji w dwóch karczmach, mieszkania i innych drobnych dodatków, Zyman też zostaje w dzierżawnej posesji. Gatunek gruntu jest klasy II-ej żytniej. Akt zajęcia wpisany został przez Pisarza Hypotecznego Józefa Kowalskiego do księgi hypotecznej dóbr Pokirśniany, oraz przez podpisanego Pisarza Trybunału do księgi zaregestrowań w dniu 2 (14) Czerwca 1869 r. Kopje zaś tego zajęcia zostawione zostały Wójtowi gminy Kirsnia-Wielka Jerzemu Luckusowi w dniu 28 Grudnia (7 Stycznia) 1868/9, a Pisarzowi Sądu Pokoju w Kalwarji Zygmuntowi Mocarskiemu, w dniu 19 (31) Grudnia 1868 r.

Pierwsza publikata zbioru objaśnień i warunków wyprzedaży, odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Suwałkach, d. 19 (31) Lipca 1869 r. o godzinie 10 rano.

Suwałki dnia 2 (14) Czerwca 1869 r.

W. Staniszewski, Asesor za Pisarza.

Egzemplarz powyższego obwieszczenia w dniu dzisiejszym wywieszony został na tablicy Trybunału Cywilnego w Suwałkach.

Suwałki dnia 2 (14) Czerwca 1869 r.

W. Staniszewski, Asesor za Pisarza.

Po odbyciu trzech publikat zbioru objaśnień i warunków, w terminach d. 19 (31) Lipca, 2 (14) i 16 (28) Sierpnia r. b. powyższej nieruchomości, Trybunał Cywilny w Suwałkach wyrokiem z dnia 16 (28) Sierpnia 1869 roku, termin do przygotowawczego przysądzenia onej, naznaczył na dzień 1 (13) Października 1869 r. godzinę 10-tą rano. Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 6,000.

Suwałki dnia 16 (28) Sierpnia 1869 r.

W. Staniszewski, Asesor za Pisarza.

N. D. 6871. Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.

Wiadomo czyni, iż ponieważ Marja z Jezierskich Zenona Tokarskiego małżonka, nabywszy na licytacji w Trybunale tutejszym pod dniem 28 Lipca (9 Sierpnia) 1866 r. odbytej, dobra Strachacz czyli Pawłowo nieuczyniła zadosyć warunkom licytacyjnym i dobra te za kontraktem dnia 17 (29) Sierpnia 1866 r. przed Emiljanem Ordon Rejentem w Płocku spisanym, Wolfowi Kaufman sprzedała, przeto Franciszek Piwkowski obywatel we wsi Modzele Bartłomieje Okręgu Pułtuskim zamieszkały, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Karola Stróżeckiego Patrona w Płocku zamieszkałego, obrane mający, jako wierzyciel hypoteczny, rozpoczął powtórną sprzedaż dóbr Strachacz czyli Pawłowo, na niebezpieczeństwo Marji z Jezierskich Zenona Tokarskiego obywatela żony, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża działającej, w mieście Lipnie zamieszkałej i Wolfa Kaufman właściciela dóbr, we wsi Pawłowie mieszkającego.

Nadmienia się, iż poprzednia sprzedaż dóbr Strachacz czyli Pawłowo, w drodze przymuszonego wywłaszczenia miała miejsce na żądanie Heleny Zglinickiej Marjana Zglinickiego urzędnika Sądowego żony, w Płocku zamieszkałych, w egzekucji przeciwko Zenonowi Tokarskiemu ówczesnemu właścicielowi dóbr tych, w tychże dobrach zamieszkałemu rozwiniętej, w której zajęcie dopełnione było aktem w dniu 19 i 20 Kwietnia (1 i 2 Maja) 1865 r. przez Teofila Slaskiego Komornika przy Trybunale tutejszym spisanym, według zaś tego aktu opis zajętych dóbr jest następujący:

Dobra Strachacz z nowego nazwiska Pawłowo z przyległościami Żurawieniec, Ulaszki i Kapuśniki, Zenona Tokarskiego dziedziczne, w gminie Sadragi, parafji ligowo, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu Lipnoskiego położone, odległe są od Warszawy mil 15, a od Sierpca o milę 1; składają się z jednego kawałka gruntu niczyją obcą własnością nie przedzielonego, oprócz gruntów z Najwyższego Ukazu na własność włościan przechodzących, obejmuje rozległości ogólnej około włók 24 mórg 29 pręt. 249 miary Chełmińskiej, graniczą na północ z dobrami Maluszyn, Osówka i Sułocin, na wschód z wsią Podwierzbie, na południe z dobrami Sudragi i Gozdy, na zachód z dobrami Skempe, i podzielone są na dwa folwarki, to jest Pawłowo i Żurawieniec.

We wsi Strachaczu czyli Strachożu, a z nowego nazwiska Pawłowo, są budynki dworskie:

1. Dwór murowany z cegły palonej od południa i zachodu, a z drzewa od północy i wschodu, obejmujący dwie kuchnie z drzewa od strony południowej postawione, pokryty jest gontami i ma trzy kominy murowane.

2. Lamus przy dworze tym znajdujący się z drzewa w łątki budowany, z poddachem gontami krytym, a drugą połowę dachu i szczytami obitemi deskami.

3. Domek drewniany w łątki wystawiony, na dziedzińcu, pokryty dranicami, mający szczyty z desek i komin z cegły, a mieszczący w sobie chlew, pralnią i parnik do gotowania kartofli.

4. Kloaka deskami obijana i pokryta.

5. Trzy parski w ziemi z drzewa budowane i ziemią kryte.

6. Sernik przed dworem na jednym słupie drewnianym, ze szczeblami.

7. Słup drewniany z dzwonkiem.

8. Owczarnia w której głównie ściany lepione z gliny, szczyty zaś i cztery słupy narożne z cegły palonej, ściany wyrzucone wapnem, dachówką kryta w środku mająca dwie ściany poprzeczne lepione z gliny i sufit z desek z polepą.

9. Stodoła z drzewa w krzyżulec w czwartej części słomą, a w trzech czwartych częściach dranicami kryta deskami obijana, przy niej zaś przystawka, mająca dach deskami i dranicami pokryta, w stodole tej jest młocarnia z fabryki Ewansa o sile 4 koni.

10. Obory i stajnia z gliny lepione z fundamentami kamiennemi, pod jednym dachem gontami i słomą krytym.

11. Spichrz z drzewa w węgieł budowany, o jednym piętrze słomą kryty, z szczytami z desek, w którym jest także urządzona wozownia.

12. Studnia ocembrowana z kołowrotem, dwoma kubłami i łańcuchem żelaznym, nad którą jest wystawka z drzewa w krzyżulec deskami obijana, gontami pokryta.

13. Buda dla psów również deskami obijana i pokryta.

14. Cegielnia w słupy budowana, z dachem dranicami pokrytym i z kominen murowanym.

15. Szopa po jednej stronie słomą, a po drugiej dranicami pokryta.

16. Bróg na czterech słupach z dachem słomianym.

Na folwarku zaś Żurawieniec są budynki: 1) owczarnia w łątki budowana dachówką kryta z podmurowaniem kamiennym, 2) studnia z pogródkami cembrowana z żurawiem.

Na wsi Strachaczu czyli Pawłowo znajdują się budynki wiejskie następujące:

1. Dom z drzewa w węgieł zbudowany dranicami kryty, z kominem w części z surówki w części zaś z cegły palonej, z szczytami z desek, w którym mieszkają: Stanisław Małecki dawniej owczarz dworski, Jan Polakowski dawniej kowal dworski i Wojciech Adamski dawniej włódarz dworski.

2. Sześć chlewków pod jednym dachem dranicami krytych, w łątki budowanych, mających w środku pięć ścian w części z kamienia polnego, w części z cegły, z tych chlewów cztery należy do osób powyżej wymienionych, a dwa do Mioduskiego i Zembrzyckiego.

3. Kuźnia w słupy budowana deskami kryta, z kominem murowanym, w której Jan Polakowski za opłatą wykonywa dla dworu roboty kowalskie.

4. Dom z brzewa w węgieł budowany słomą kryty, z szczytami z desek i kominem w części z surówsi w części z cegły palonej; w domu tym mieszkają: Michał Zakrzewski dawniej fornal dworski, Marjanna Konkowska, Franciszek Zembrzycki i Antoni Mioduski.

5. Cztery chlewy pod jednym dachem dranicami kryte, w łątki budowane, mające w sobie 3 ściany z kamienia polnego i cegły; chlewy te należą do Zakrzewskiego, Konkowskiego, Marjana Lawendowskiego i Jana Sulkowskiego.

6. Dom z drzewa w węgieł budowany słomą kryty, z szczytami z drzewa i kominem w części z surówki w części z cegły palonej, w domu tym mieszkają: Marjan Lawendowski i Jan Sulkowski.

7. Dom z drzewa budowany w węgieł słomą kryty, z kominem z surówki i cegły palonej, w domu tym mieszkają: Dorota Janowicz żona Ignacego Lawendowskiego i Franciszek Wiśniewski fornal.

8. Trzy chlewy pod jednym dachem dranicami kryte, w łątki budowane, mające w środku 2 przepierzenia w części z cegły, a w części kamienne, chlewy te należą do żony Ignacego Lawendowskiego, Tomaszewskiego i Sulińskiego.

9. Dom z drzewa w węgieł budowany słomą pokryty, szczytami z desek, kominem z surówki i cegły palonej, w domu tym mieszkają Jan Tomaszewski i Franciszek Suliński.

10. Dom z drzewa w węgieł budowany słomą kryty, z szczytami z desek, kominem z cegły i surówki, zajmowany przez Mikołaja Konkowskiego, Piotra Kochowicza i Olimpię Lawendowską.

11. Stodoła o 2 klepiskach w łątki z drzewa budowana dranicami kryta, należąca do Konkowskiego, Małeckiego, Lawendowskiej Ignacego żony i Górskiego.

12. Dom z drzewa w węgieł budowany słomą kryty, z szczytami z desek, z kominem z cegły i surówki, zajmowany przez Andrzeja Górskiego i Jakóba Małeckiego.

13. Cztery chlewy pod jednym dachem w łątki budowane dranicami kryte, mające w środku 3 przepierzenia z kamieni i cegły, należące do Mikołaja Konkowskiego, Piotra Kochowicz, Andrzeja Górskiego i Jakóba Małeckiego.

Z powyżej wyszczególnionych mieszkańców Wojciech Adamski, Stanisław Małecki, Jan Polakowski, Michał Zakrzewski, Marjanna Krukowska, Antoni Mioduski, Franciszek Zembrzycki, Marjan Lawendowski, Jan Sulkowski, Dorota Janowicz, żona Ignacego Lawendowskiego, Franciszek Wiśniewski, Jan Tomaszewski, Franciszek Suliński, Piotr Kochowicz i Olimpia Lawendowska opłacają podatku nowego po k. $27^1/_2$, składki ogniowej po k. $32^1/_2$, składki transportowej po k. 3; zaś Mikołaj Konkowski, Andrzej Górski i Mikołaj Małecki opłacają podatku nowego po kop. 55, składki ogniowej po kop. 65, składki transportowej po k. 6 innych podatków dotąd nie płacą i żadnych obowiązków nie wykonywają, gdyż na mocy Najwyższego Ukazu stali się właścicielami powyżej opisanych budynków, dotąd jednakże stanowczej decyzji co do ich uwłaszczenia niema.

14. Karczma z drzewa w łątki w węgieł budowana słomą kryta, z szczytami z desek, w której mieszka Marjanna Lawendowska i trudni się wyszynkiem wódki dworskiej, piwo zaś i bułki sprzedaje własne, a za to płaci do dworu rocznie rs. 12, w karczmie tej mającej komin z cegły, mieszka także Walenty Kwiatkowski owczarz dworski, podatki z tej karczmy dwór opłaca.

15. Studnia przed karczmą pogródkami cembrowana, z żurawiem i kulką okutą.

Na Rumunku pod Modrzewiem są budynki:

16. Dom z drzewa w łątki budowany, słomą kryty, o 1 kominie z cegły i surówki, oraz chlewy pod jednym dachem urządzone, w domu tym mieszkają Krystjan Blaszka i Krystjan Rotsoll.

17. Trzy parski w ziemi z drzewa wybudowane i ziemią kryte, każdy o 1-ch drzwiach na biegunach.

18. Studnia pogródkami cembrowana bez żurawia.

Na folwarku Żurawieniec jest:

19. Dom z drzewa w węgieł budowany słomą kryty, z kominem z surówki i cegły, mieszkają w tym domu: Jakób Szpigiel, Michał Schilka, Krystjan Karaszewski i Stanisław Okoński.

Z powyższych mieszkańców Krystjan Błaszka, Krystjan Rotsoll, Michał Szilka i Stanisław Okoński opłacają podatku nowego po kop. $27^1/_2$, składki ogniowej po kop $32^1/_2$, składki transportowej po kop. 3; Krystjan Kraszewski opłaca podatku nowego kop. 55, składki ogniowej kop. 65, składki transportowej kop 6, innych podatków nie płacą i żadnych obowiązków nie wykonywają, gdyż na mocy Najwyższego Ukazu stali się właścicielami budynków, lecz dotąd nie mają stanowczej decyzji; Jakób Szpigiel mieszkanie zajęte, oraz trzy morgi gruntu posiada bez żadnego dokumentu, tytułem procentu od wypożyczonej Zenonowi Tokarskiemu sumy rs. 450. Wszyscy powyżej wymienieni mieszkańcy w ilości 25, opłacają składki na Wójta po kopiejek 65.

Gospodarstwo w dobrach zajętych na gruncie klasy II i III, podzielone jest na dwa folwarki Pawłowo i Żurawieniec; z tych Pawłowo ma pól 11, a Żurawieniec pól 4, ogólnej rozległości gruntu ornego dworskiego włók 22 morgów 7, prętów 14, grunta przez włościan podpadających pod Najwyższy Ukaz zajmowane, mają przestrzeni mórg 14 a Jakób Szpigiel posiada mórg 3 łąk; wody i zarośli jest mórg 27 prętów 235, w nieużytkach włóka 1, mórg 8, czyli razem włók 24, mórg 29, prętów 249 przybliżonej jest rozległości, zarośla są obecnie w posiadaniu Krystjana Błaszka i Krystjana Rotsoll bez stanowczej decyzji, w przestrzeni morga jedna. W dobrach tych jest 4 sadzawki, to jest trzy w polu, a jedna w podwórzu. Podatków opłaca się rocznie rs. 54 kop. 17.

Akt zajęcia dóbr opisanych doręczonym został: Naczelnikowi powiatu Lipnowskiego Wincentemu Aleksandrowiczowi, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Lipnowskiego Ludwikowi Si-

niarskiemu na ręce Teodora Zaniewskiego Podpisarza, w dniu 21 Maja (2 Czerwca) 1865 r. i Wiśniewskiemu Wójtowi gminy Sudragi dnia 27 Maja (8 Czerwca) t. r. przez Konstantego Chlebowskiego Woźnego Sądowego.

Wniesienie aktu zajęcia do księgi wieczystej dóbr Strachacz z nowego nazwiska Pawłowo, nastąpiło w dniu 10 (22) Czerwca t. r. a do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego utrzymywanej, pod datą 18 (30) Czerwca 1865 r. dopełnione zostało.

Następnie Trybunał tutejszy wyrokiem z d. 16 (28) Listopada 1865 r. dobra te przygotowawczo za summę rs. 16,050 Juljanowi Mejer Patronowi, a wyrokiem z dnia 28 Lipca (9 Sierpnia) 1866 r. stanowczo za sumę rs. 26,000, temuż Patronowi na rzecz Marji Tokarskiej przysądził.

Pierwsza publikacja warunków mających służyć za zasadę do sprzedaży przez relicytacją dóbr wzmiankowanych, odbędzie się na audjencji Trybunału tutejszego w dniu 1 (13) Lutego 1868 r. o godzinie 10 z rana, poczem dalsze działania prawem przepisane w właściwych terminach nastąpią.

Wyciąg tego obwieszczenia wywieszono w dniu dzisiejszym na tablicy w sali ustępowej Trybunału, a drugi egzemplarz tegoż wydano Karolowi Stróżeckiemu Patronowi który relicytacją prowadzić będzie.

w Płocku dnia 23 Grudnia 1867 (4 Stycznia 1868 r.)

Michał Betlej.

Na skutek prawomocnego wyroku Rządzącego Senatu z dnia 27, 28 Maja (8, 9 Czerwca) r. b. stanowiącego iż relicytacja dóbr Strachacza v. Pawłowa rozpoczynać się ma od sumy rs. 17,333 kop. $^1/_3$ termin do stanowczej przedaży dóbr pomienionych w drodze relicytacji wyrokiem Trybunału tutejszego z d. 2 (14) Września r. b. wyznaczony został na dzień 4 (16) Października r. b. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału tutejszego, w którym to terminie relicytacja rozpocznie się od sumy powyższej.

Płock d. 3 (15) Września 1869 r.

Asesor Kolegjalny A. Bielski

N. D. 6638. Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala S-go Rocha.

Z powodu uznania powtórnej licytacji za spełzłą, podaje do wiadomości, że w dniu 18 (30) Września r. b. o godzinie 5 po południu w Kancelarji Szpitala Ś-go Rocha pod Nr. 395 przy ulicy Krakowskie-Przedmieście odbędzie się licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje a następnie głośny przetarg pomiędzy deklarantami na dostawę dla Szpitala Ś-go Rocha bez odwózki drzewa opałowego sosnowego sążni całokubicznych 100. Cena sążnia do licytacji ustanowioną jest na rs. 7 kop. 45 za sążeń. Inne warunki licytacyjne mogą być przejrzane w Kancelarji tegoż Szpitala każdodziennie wyjąwszy świąt od godziny 9 rano do 3 po południu.

Warszawa d. 3 (15) Września 1869 r.

Opiekun Prezydujący,
Radca Stanu, A. Broniewski.
2–3 Nadzorca, A. Tymieniecki.

N. D. 6904.

Podpisany Obrońca przy Senacie, w Warszawie pod Numerem 649 zamieszkały, zawiadamia i ogłasza niniejszem, iż na żądanie Józefy z Dyzmańskich po Jacentym Przybysławskim pozostałej wdowy, w Warszawie pod Nr. 497 *a.* zamieszkałej, przeciw: 1. Stefanowi-Aleksandrowi dwóch imion Dyzmańskiemu obywatelowi, w dobrach Janówek, w Powiecie Węgrowskim Gubernji Siedleckiej zamieszkałemu, w imieniu własnem, oraz jako opiekunowi nieletnich Pauliny i Kazimierza rodzeństwa Dyzmańskich pozostałych dzieci. 2. Józefowi Świderskiemu obywatelowi, w Warszawie pod Nr. 2681 zamieszkałemu, jako tychże nieletnich przydanemu opiekunowi, i 3. Sukcesorów po Helenie z Dyzmańskich Jakóba Małgorzewicza żonie, jako to: a) Zofji z Małgorzewiczów Alfonsa Helbich obywatela, żonie nieletniej przez małżeństwo usamowolnionej, w asystencji tegoż męża i kuratora, czyli obojgu małżonków Helbich, w Warszawie pod Nr. 1587 zamieszkałym; b) Władysławowi Małgorzewicz nieletniemu usamowolnionemu, w asystencji kuratora Józefa Małgorzewicza; c) Józefowi Małgorzewicz obywatelowi, w imieniu własnem, oraz jako kuratorem nieletniego usamowolnionego brata swego Władysława wyżej ad b) wyrażonego, obudwom to jest Władysławowi i Józefowi Małgorzewiczom, w Warszawie pod Nr. 497 *a.* zamieszkałym, wszystkimi stawającymi przez Józefa Helbich Patrona. Zapadły w Trybunale Cywilnym w Warszawie dwa wyroki pierwszy z dnia 9 (21) Maja 1869 r. dział oraz opinją biegłych, taksę i sprzedaż nieruchomości Nr. Nr. 497 *a.* w Warszawie nakazujący, drugi z dnia 26 Czerwa (8 Lipca) 1869 r. opinją i taksę biegłych zatwierdzający.

Na podstawie przeto powyższych dwóch wyroków, sprzedaną będzie przez publiczną licytację sądową w drodze działów przed W-ym Kłodzińskim Sędzią Trybunału delegowanym w Wydziale I odbyć sia mającą.

Nieruchomość Nr. 497 *a.* w Warszawie położona, której wartość w taksie biegłych w kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału I złożonej, wykryta, wynosi rsr. 138,150 i od takiej też sumy licytacja się zacznie. Taksa jest do przejrzenia w kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału I-go.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniu 28 Lipca (9 Sierpnia) 1869 r., termin do przygotowawczego przysądzenia tejże nieruchomości wyznaczony został na dzień 10 (22) Września 1869 r. godzinę 1½ z południa i odbędzie się przed W-ym Kłodzińskim Sędzią Trybunału delegowanym, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Wydziału I.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży, przejrzany być może w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Wydziału I i u podpisanego Mecenasa w jego kancelarji w Warszawie przy ulicy Przejazd pod Nr. 649.

Kazimierz Brzeziński, Mecenas.

Następnie w terminie przygotowawczego przysądzenia na dniu 10 (22) Września 1869 r. odbytym. W-ny Sędzia delegowany, termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 26 Września (8 Października) 1869 r. godzinę 5 po południu wyznaczył.

Warszawa d. 10 (22) Września 1869 roku.

Kazimierz Brzeziński, Mecenas.

N. D. 6911. W dniu 15 (27) Września 1869 r. o godzinie 12 w południe na targu w rynku Starego-miasta, zegar srebrny, koszule mężkie i garderoba, w dniu 18 (30) Września t. r. o godzinie 12 w południe na głównym targu w Pradze, meble machoniowe, jesionowe i brzozowe, i tegoż samego dnia o godzinie 2 z południa, meble machoniowe, palisandrowe, jesionowe, lustra, powóz i konie i t. p., na tymże targu przez publiczną licytację sprzedane zostaną. Warszawa dnia 13 (25) Września 1869.

Pawłowski, Komornik.

N. D. 6912. Prawnie zajęte objekta, jako to: kanapy, krzesła, szafy, stoły, różna włóczka, balja, beczki, lichtarze, wagi, moździerz, w Warszawie na placu targowym za Żelazną-bramą, w dniu 17 (29) o godzinie 10 z rana i przy ulicy Gęsiej w domu pod Nr. 2291, także w d. 17 (29) Września 1869 r. o godzinie 3 z południa, przez publiczną licytację sprzedane będą.

Zawadzki, Komornik.

N. D 6899. Podaje do powszechnei wiadomości: że prawnie zajęte ruchomości jesionowe, machoniowe i sosnowe, jako to: łóżka, biórko, umywalnik, stoliki, sofa, krzesła, szafy i t. p. różne przedmiota z mocy decyzji Trybunału Cywilnego w Warszawie d. 2 (14) Sierpnia r. b. Nr. 9682 wydanej, w Warszawie przy ulicy Nowogrodzkiej w domu pod Nr. 1607 w dniu 16 (28) Września r. b. o godz. 3 z południa, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

1—1 J. *Kurman*, Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. 6864. *Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Марта 18 дня с. г. отобрано отъ подозрительнаго лица слѣдующія вещи, которыя находятся въ сохраненіи Ловичскаго Мироваго Суда:

1. Воронная лошадь; 2. Повозка; 3. Четыре куска шерстяной пепелоцвѣтной въ рѣшетку матереи; 4. Кусокъ шерстяной матереи голубо-желтаго цвѣта; 5. Малое бѣлое полотенцо; 6. Дѣвять локтей полотна съ цифрами Ф. З. № 227; 7. Три куска бѣлаго тюля; 8. Два куска чернаго стамедвя; 9. Кусокъ хлопчатобумажной матереи бураго цвѣта; 10. Кожанныя башмаки. Потому приглашается владѣльца оныхъ, чтобы явился въ здѣшній Судъ съ доказательствами собственности въ теченіи 30 дней, ибо въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Г. Варшава, 5 (17) Сентября 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ: Мочидловскій.

* * *

W dniu 18 Marca r. b. od osoby podejrzanej odebrano następujące rzeczy, które znajdują się w depozycie Sądu Pokoju w Łowiczu: 1. koń maści szpakowatej; 2. wóz; 3. cztery kawałki wełnianej materji popielatej w paski; 4. kawałek materji wełnianej koloru niebiesko-żółtego; 5. mały ręcznik biały; 6. dziewięć łokci płótna oznaczonego cyfrą F. Z Nr. 227; 7. trzy kawałki białego tiulu; 8. dwa kawałki kamlotu czarnego; 9 kawałek kamlotu koloru szarego; 10. trzewiki skórkowe.

Wzywa przeto właściciela tychże, iżby w ciągu 30 dni od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się do Sądu tutejszego z dowodami własności, gdyż w razie przeciwnym podług prawa postąpionem będzie.

Warszawa d. 5 (17) Września 1869 r.

Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, Moczydłowski.

N. D. 6819. *Судъ Исправительной Полиціи въ Хенцинахъ.*

Вызываетъ симъ Александра Незгоду въ деревни Челадзи проживающаго, нынѣ неизвѣстно отсутствующаго, дабы для выслушанія рѣшенія Хенцинскаго Исправительнаго Суда по его дѣлу въ продолженіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ, или же увѣдомилъ о мѣстѣ своего пребыванія, въ противномъ же случаѣ, поминованіи назначеннаго срока, по законамъ будетъ съ нимъ поступлено.

Г. Хенцины, Сентября 5 (17) д. 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,
Межеевскій.

* * *

Zapozywa Aleksandra Niezgodę przy ojcu we wsi Czeladzi zamieszkałemu, obecnie z miejsca pobytu niewiadomego, o defraudację obwinionego, aby do ogłoszenia wyroku w dniach 30 w Sądzie tutejszym stawił się lub o miejscu zamieszkania powiadomił po upływie bowiem tego terminu bez skutecznie, listami gończemi ścigany będzie.

Chęciny d. 5 (17) Września 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Mierzejewski.

N. D. 6865. *Судъ Исправительный Полиціи въ Пултускѣ.*

Вызываетъ симъ жительницу гмины Ясеница, дер. Домброва, еврейку Шейну Живица, нынѣ по мѣсту жительства неизвѣстную, дабы въ теченіи 30 дней, явилась въ здѣшнемъ Судѣ для выслушанія рѣшенія здѣшняго Суда, въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по законамъ.

Г. Пултускъ, 6 (18) Сентября 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,
Жемровскій,

N. D. 6735. *Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Вызываетъ симъ Шымчевскаго, жителя дер. Румунки Паржынскѣ Сикорской гмины Плоцкаго Уѣзда, безъизвестно отлучившагося, изъ мѣста своего жительства дабы въ теченіи 30 дней по собственному его дѣлу явился въ здѣшній Судъ или же увѣдомилъ о теперешнемъ своемъ мѣстопребываніи, въ противномъ либо случаѣ, поступлено съ нимъ будетъ по закону.

Плоцкъ, 22 Авг. (3 Сент.) дня 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

* * *

Wzywa Szymczewskiego, mieszkańca wsi Rumunki Parzynskie gminy Sikorskiej powiatu Płockiego, obecnie z miejsca pobytu swego niewiadomego, ażeby w ciągu dni 30 we własnej sprawie stawił się w Sądzie tutejszym, lub też uwiadomił o miejscu swego zamieszkania, w przeciwnym bowiem razie postępionem z nim będzie podług prawa.

Płock d. 22 Sierp. (3 Września) 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

N. D. 6697. Судъ Исправительной Полиціи въ Брестѣ-Кулвскомъ.

Объявляетъ симъ, что въ послѣднихъ дняхъ мѣсяца Іюня с. г. у подозрительнаго лица задержаны были покраденные неизвѣстному лицу вещи: а именно:

1. Chustka welniana czerwona.
2. Chustka muślinowa w kwiaty czerwone na białym tle.
3. Kaftanik czarny kamlotowy.
4. Fartuch koloru zielonego wełniany.
5. Spódnica barchanowa biała.
6. Spódnica żagnotowa biała u dołu haftowana.
7. Koszula kobieca płócienna stara

По этому вызываетъ лицо, которому эти вещи покрадены, дабы въ продолженіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ для отобранія ихъ, ибо по истеченіи означеннаго срока, таковые пройдутъ въ пользу казны.

Г. Брестъ, 2 (14) Сентября 1869 года.

Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, Тринишевскій.

N. D. 6786. *Судъ Исправительной Полиціи въ Ломжи.*

Объявляетъ симъ, что Мортко Израеловичъ Цыбульскій, проживающій въ Дроздовской гминѣ, деревни Піонтница, окончательнымъ приговоромъ Аппеляціоннаго Суда Царства Польскаго, отъ 23 Сентября (5 Октября) 1868 г. за недозволенное и неправильное врачеваніе, приключенъ къ двумѣсячному заключенію въ тюрьмѣ, и переданъ двухъ-летнему полицейскому надзору.

Г. Ломжа, Сентября 2 (14) д. 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,
въ заст. Смяровскій Ассес.

* * *

Zawiadamia niniejszym: że Mortek Izraelowicz Cybulski mieszkaniec gminy Drozdowo. wsi Piątnica prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego z dnia 23 Września (5 Października) 1868 r. za nieprawne i błędne leczenie na miesięcy dwa aresztu i dwuletni dozór policyjny skazany został.

Łomża d 2 (14) Września 1869 r.

Sędzia Prezydujący, w z: Śmiarowski.

LISTY GOŃCZE.
СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. 6787. *Судъ Исправительной Полиціи въ Сѣдлецѣ.*

Янкель Граіонцый обвиняемый въ кражѣ съ взломомъ въ городѣ Сѣдлцы, уже по поимкѣ его въ Апрелѣ мѣсяцѣ съ похищенными вѣщами въ Городѣ Варшавѣ, успѣлъ бѣжать и скрится а хотя послѣ и былъ пойманъ на кражѣ у купца города Слонима Гродненской Губерніи, однакожъ по полученному свѣденію изъ Новогрудскаго Уѣзднаго Полицейскаго Управленія, находясь подъ арестамъ, въ ночь съ 17 (29) на 18 (30) Августа с. г. бѣжалъ посредствомъ взлома замка; а такъ какъ онъ Граіонцый есть постояннымъ жителемъ Города Седлецъ, имѣетъ тутъ жену и дѣтей, а потому можетъ возвратится въ Предѣлы Царства, почему благоволятъ всѣ Начальства наблюдающіе за порядкомъ и безопасностію края, обратить тщательное вниманіе на поименованнаго еврея и въ случаѣ поимки доставить его сдѣшнему Суду.

Особые примѣты: лѣтъ 41, ростъ хорошъ, волосы рижіе, глаза голубые, носъ и ротъ умѣренные.

Сѣдлецъ, Сентября 3 (15) дня 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,
Александровичъ.

* * *

Jankiel Grający obwiniony o gwałtowną kradzież, już po ujęciu go ze skradzionemi rzeczami w miesiącu Kwietniu r. b. w mieście Warszawie, zdołał zbiedz i skryć się a lubo późni został znowu ujętym na kradzieży u kupca z m. Słonima w Grodzieńskiej Gubernji, podług wiadomości powziętych od Nowogrodzkiego Zarządu Powiatowego, znajdując się w areszcie, w nocy z dnia 17 (29) na 18 (30) Sierpnia r. b. przez oderwanie zbmka zoiegł, ponieważ zaś tenże Grający jest stałym mieszkańcem miasta Siedlec, ma tu żonę i dzieci, a z tego powodu może powrócić w granice Królestwa, wzywa przeto wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na pomienionego starozakonnego zwróciły baczną uwagę i wrazie ujęcia, Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawić raczyły.

Rysopis: lat 41, wzrost dobry, włosy ryże, oczy niebieskie, nos i usta mierne.

Siedlec d. 3 (15) Września 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Aleksandrowicz.

N. D. 6696. *Судъ Исправительной Полиціи въ Брестѣ-Куявскомъ.*

Симъ приглашаетъ всѣ гражданскія и военныя власти за порядкомъ и безопастностью наблюдающія въ государствѣ на Якова Коралевскаго, проживающаго въ послѣднѣе время въ гминѣ Люботынь, Кольскаго уѣзда, Калишской Губерніи обвиняемаго въ покражѣ и разбояхъ, обращать особенное вниманіе, а въ случаѣ задержанія его прислать въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Примѣты его слѣдующіе: Лѣтъ отъ роду 27, ростъ средній, лице продолговатое, волосы свѣтло-русые, глаза сѣрые, носъ и ротъ небольшія, борода круглая, особенныхъ примѣтовъ неимѣетъ.

Г. Брестъ, Августа 2 (14) дня 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ,
Тринишевскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jak i wojskowe, nad porządkiem w kraju czuwające, aby na Jakóba Koralewskiego, ostatnio w gminie Lubotyń, Powiecie Kolskim, Gubernji Kaliskiej zamieszkałego, o kradzież i rabunek obwinionego szczególną baczność zwracały, a w razie ujęcia go, tutejszemu lub najbliższemu Sądowi odstawić zechciały.

Rysopis jego jest: lat ma 27, wzrost średni: twarz ściągłą, włosy ciemno-blond, oczy szare, nos i usta mierne, brodę okrągłą, znaków szczególnyah żadnych.

Brześć dnia 2 (14) Września 1869 roku.

Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, Tryniszewski.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.— Za pozwoleniem Cenzury.